

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 1/2009 - 30 pàgines

Sessió extraordinària del dia 23 de gener del 2009

El dia 23 de gener del 2009, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 3/2009, que és el següent:

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei general de sanitat.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2009, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional i el del Consell General pel mateix exercici.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringeret, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masà
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
M. I. Sra. Eva García Pastor
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sr. David Pérez Peiró
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat de la M. I. Sra. Conxita Marsol Riart, Ministra de Presidència; i dels M. I. Srs. Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Finances; Xavier Jordana Rossell, Ministre d'Ordenament Territorial, Urbanisme i Medi Ambient; Juli Minoves Triquell, Ministre de Desenvolupament Econòmic, Turisme, Cultura i Universitats; Antoni Riberaygua Sasplugas, Ministre de Justícia i Interior; Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Afers Exteriors; Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar, Família i Habitatge; Joel Font Coma, Ministre d'Economia i Agricultura i Roser Bastida Areny, Ministra d'Educació, Formació Professional, Joventut i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Començarem pel punt número 1 de l'ordre del dia.

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei general de sanitat.

L'informe de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient ha estat publicat en el Butlletí 82/2008, del 12 de desembre.

Exposa l'informe la Sra. Olga Adellach Coma nomenada ponent per part de la Comissió.

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 24 d'octubre del 2008, la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient, em va nomenar ponent del Projecte de llei de modificació de la Llei general de sanitat, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient en el decurs de la reunió celebrada el dia 5 de desembre del 2008 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de llei s'hi han presentat un total de 34 esmenes, de les quals 3 han estat presentades pel M. I Sr. David Pérez Peiró, conseller general no adscrit, 24 pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 7 pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

De les esmenes presentades: 19 esmenes s'han aprovat per unanimitat; 1 esmena s'ha aprovat per majoria; 5 esmenes s'han transaccionat i aprovat per unanimitat; 2 esmenes s'han transaccionat i aprovat per majoria; 2 esmenes no han estat aprovades; i 5 esmenes han estat retirades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. Adellach.

Entrarem al torn d'intervencions.

Per part dels consellers no adscrits?

No hi ha intervenció.

Per part dels grups parlamentaris?

Per CDA + Segle XXI, Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Amb l'aprovació del Projecte de llei que ara examinem es procedirà a posar al dia la Llei general de sanitat aprovada el 20 de març de 1989. Després de vint anys de vigència de la referida Llei era del tot necessari introduir-hi algunes modificacions, per tal d'adaptar-la a la nova realitat social i sanitària.

El Projecte de llei reconeix la prevenció com un dels aspectes claus a l'hora de definir una política sanitària eficaç. D'aquesta manera, es defineix l'important paper que ha de tenir l'Administració pública en l'elaboració i l'execució de programes de prevenció, educació i formació en matèria de salut. A la vegada, es regulen les pautes d'actuació que ha de tenir el Govern en matèria sanitària per tal de poder treballar de manera coordinada amb els professionals de la salut.

Cal dir que la coordinació de l'Administració pública amb altres institucions vinculades a l'àmbit de la salut, com ara la Caixa Andorrana de Seguretat Social, el SAAS o els col·legis professionals, és un tema especialment rellevant a l'hora de valorar positivament el Projecte de llei que ara examinem. Així, volem remarcar que el text introdueix criteris de flexibilitat, basats en l'establiment de relacions contractuals que afavoreixen la negociació i el consens, a l'hora de definir les relacions entre el Govern i les altres institucions vinculades a la sanitat, per tal d'afavorir i millorar la referida coordinació.

El Projecte de llei també introdueix la noció de "cartera de productes i serveis de salut", disponibles a Andorra o a l'estranger, el contingut del qual ha de ser fixat pel Govern amb la col·laboració dels prestadors dels serveis de salut i de les altres institucions implicades, en base a criteris de qualitat, seguretat, eficàcia i eficiència. D'aquesta manera, es crea una regulació legal que ha de permetre optimitzar els recursos disponibles en matèria sanitària, tot racionalitzant la despesa i afavorint la bona prestació dels serveis de salut.

Pel que s'ha exposat, i tenint en compte que amb l'aprovació d'aquest Projecte de llei s'adapta la nostra principal norma reguladora del dret a la salut a les noves exigències de la societat andorrana i a la

nova realitat derivada de l'elaboració del Pla estratègic de la salut, el nostre vot és favorable a l'esmentat Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Lurdes Font per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. Maria Pilar Riba teniu la paraula.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

El Pla estratègic de la salut recomanava d'aportar una modificació a la Llei general de sanitat adoptada l'any 1989, per tal d'incloure-hi les disposicions normatives derivades del dit Pla.

El Govern, en dates 30 de juny i 18 de juliol propassades, va trametre a la Sindicatura el Projecte de llei de modificació de la Llei general de sanitat que fou publicat al *Butlletí del Consell General* el passat 29 d'agost.

Segons el calendari establert pel propi Govern, la modificació d'aquesta Llei s'havia de portar a terme els mesos d'octubre i novembre de l'any 2007, a fi de poder desplegar normalment el Pla estratègic de salut i desenvolupar així les accions que comporta, en particular, la signatura dels respectius contractes entre el Ministeri i els professionals de la salut, el Servei Andorrà d'Atenció Sanitària i la Caixa Andorrana de Seguretat Social, i que havien d'estar establerts per tot el mes de febrer de l'any 2008.

Portem, doncs, un endarreriment acumulat de més d'un any!

Des del nostre grup parlamentari, entenem que la salut mereix més interès per part de les institucions que el que ha demostrat el Govern amb aquest seguit de retards.

Per altra banda, la incoherència i la improvisació en les quals ens té acostumats l'executiu, fan que ara, a corre-cuita, per tal de modificar la Llei general de sanitat vigent, s'hagi hagut de relegar el Projecte de llei d'avaluació ambiental estratègica de plans i programes i d'avaluació d'impacte ambiental de projectes que havia obtingut un tractament preferent en la seva tramitació, amb la declaració d'urgència per part de la Sindicatura, i que, a hores d'ara, es troba encara en Comissió.

Vull recalcar també que el nostre grup parlamentari ha presentat un total de 24 esmenes a aquest Projecte de llei, la gran majoria de les quals han estat aprovades per la Comissió.

Dit això, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata votarà favorablement a aquest Projecte de llei de modificació de la Llei general de sanitat perquè es puguin introduir al sistema de salut, sense més demora, unes millores que han de permetre avançar en l'eficiència, la qualitat i sobretot, l'equitat del sistema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Riba per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Avui se sotmet a la consideració d'aquesta Cambra parlamentària el Projecte de llei de modificació de la Llei general de sanitat, que va ser publicat el 29 d'agost de l'any 2008 en el *Butlletí del Consell General* número 47/2008.

L'any 1989 es va aprovar la Llei general de sanitat que va servir per definir les bases del nostre sistema de salut i per permetre el desenvolupament reglamentari de diferents aspectes relacionats amb la salut pública i amb l'ordenació de serveis sanitaris.

La majoria de les disposicions d'aquesta Llei continuen vigents en l'actualitat. No obstant això, l'evolució del sector sanitari en els darrers anys ha comportat canvis significatius, tal com s'ha deixat constància en el pla estratègic de salut en el qual ha estat treballant darrerament el Govern, juntament amb tots els agents implicats.

És necessari que la legislació s'adapti a la nova situació, i per això valorem molt positivament la modificació de la Llei general de sanitat d'acord amb el text que es presenta avui per ser votada per aquesta Cambra.

Amb la finalitat d'aconseguir un millor estat de salut de la població, el text potencia i precisa legalment les funcions ineludibles de planificació, de vigilància i de regulació en matèria sanitària que ha d'assumir l'Administració.

Aquestes funcions es concreten en el desenvolupament de programes i campanyes de prevenció, d'educació i d'informació en matèria de salut, així com de control sanitari, la vigilància epidemiològica i la intervenció del Govern en casos d'emergència sanitària. En totes aquestes funcions els professionals sanitaris també tenen el deure de col·laborar.

La Llei introdueix eines de planificació sanitària com són els contractes i la cartera de serveis.

Els contractes permeten una relació entre els agents sanitaris que facilita l'aplicació de les accions, gràcies al consens previ entre les parts i permet revisions en el temps, segons el resultat de les avaluacions periòdiques dels mateixos.

Per altra part, la cartera de serveis constitueix un bon instrument de planificació dels recursos sanitaris del país i de la seva utilització. És necessari que el Govern estableixi quins serveis de salut s'han de proveir al país, en quines condicions i amb quina modalitat de finançament.

També és important, i el text així ho disposa, que les accions en matèria de salut respectin criteris d'eficàcia, qualitat i eficiència, per tal de racionalitzar una despesa sanitària que en els darrers anys s'ha incrementat.

La Llei introdueix obligacions bàsiques de l'exercici professional i reconeix la importància i la representativitat dels col·legis professionals, en la línia amb la recent aprovada Llei d'exercici de les professions liberals i de col·legis i associacions professionals.

La Llei també preveu modificacions en l'organització de l'Administració sanitària i en el seu funcionament, per poder dur a terme de forma més satisfactòria, les competències que li atorga la Llei.

A més, s'aprofita aquesta modificació per actualitzar el vocabulari tècnic i l'import de les sancions.

En definitiva, la modificació de la Llei general de sanitat permetrà adaptar el funcionament del nostre sistema de salut al moment actual i als reptes de futur, sempre amb l'objectiu de millorar la salut de la població.

Per tots aquests motius, el Grup Parlamentari Liberal votarà a favor de l'aprovació del Projecte de llei de modificació de la Llei general de sanitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Sra. ministra de Sanitat teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

La funció del sistema de salut format pels organismes, les institucions i els recursos del sector

públic i del sector privat, és millorar, mantenir o restablir la salut de la població.

A Andorra, el sistema de salut ha vingut donant resposta de forma molt satisfactòria a les necessitats de la nostra població. Actualment es troba confrontat a nous reptes derivats de l'envelliment de la població, dels canvis dels patrons epidemiològics i de l'aparició de noves tecnologies sanitàries, i de la informació dels recursos limitats i de l'augment de les demandes i de les expectatives dels ciutadans.

A principis de la nostra legislatura, el Govern va iniciar un procés d'anàlisi i reflexió del model sanitari d'Andorra, per tal d'introduir els canvis necessaris que permetessin mantenir-lo en els màxims nivells de qualitat a curt, mig i llarg termini.

La importància de desenvolupar un projecte com aquest en el moment actual es fa més evident, si s'observa que molts països de l'entorn estan immersos en processos de reforma similars.

La Conferència Ministerial Europea de l'OMS sobre els sistemes de salut, en la qual vam poder-hi participar, n'és un reflex. La Conferència va aprovar aquest juny passat la Carta de Tallin sobre els sistemes sanitaris per a la salut i la prosperitat, en la qual s'adopten compromisos per al reforçament dels sistemes de salut a Europa, reconeixent la diversitat social, econòmica i cultural dels països de la regió.

El Pla estratègic de salut d'Andorra és el resultat d'un procés en el qual hi han participat activament, representants de tots els professionals i dels organismes relacionats en l'àmbit de la salut, als quals, des d'aquí, vull donar-los-hi les gràcies, sincerament, per la seva implicació i per la seva col·laboració. Aquest Pla també ha estat compartit per les administracions i les regions sanitàries veïnes, i ha estat avalat, també, per l'OMS.

Durant la fase d'elaboració del Pla estratègic, s'han mantingut diferents reunions amb la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient per tal de compartir les accions a desenvolupar, inclosa l'acció legislativa. També vull agrair la col·laboració que he rebut per part de la Comissió en aquest Projecte.

El Pla estratègic preveu un seguit d'accions que posen al centre del sistema al pacient i a la població en general, a més també, es preveuen eines jurídiques que han de permetre dur a terme les diferents propostes. Aquestes eines s'inclouen dins de la modificació de la Llei general de sanitat, que avui es debat. Aquesta Llei i tal com es va crear el 1989, és encara vàlida avui en dia, i només necessita de certes actualitzacions per continuar sent el marc de referència legal del nostre sistema de salut. Amb aquesta Llei el Govern podrà disposar dels

mecanismes jurídics que li permetin dirigir el sistema de salut de forma transparent i participativa.

En l'actual conjuntura, cal protegir la salut i el sistema de salut dels efectes de la desacceleració econòmica. En ocasions les crisis es converteixen en períodes d'oportunitats. Són moments en què els poders públics poden prendre mesures que en altres temps serien més difícils de realitzar. I la població, també, adopta actituds més responsables.

La Llei que avui es debat dona eines al Govern per treballar millor, posant tots els esforços en invertir en la salut pública, la qualitat de l'atenció sanitària i el finançament equitatiu del sistema de salut, contribuint, així, al desenvolupament econòmic i a la prosperitat del nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Si no n'hi ha cap més, i vista les mateixes, doncs, proposaria l'aprovació per assentiment?

Doncs, queda aprovat per assentiment el Projecte de llei.

Continuaríem amb el punt número 2.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2009, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional i el del Consell General pel mateix exercici.

L'informe de la Comissió ha estat publicat en el Butlletí 3/2009, del 16 de gener, i el Sr. Vicenç Alay hi ha formulat 17 reserves d'esmena i 1 vot particular.

A continuació té la paraula el Sr. Vicenç Alay Ferrer, nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost per exposar l'informe.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 29 de desembre, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2009, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades el 29 de

desembre del 2008, i els dies 8, 9 i 12 de gener del 2009 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que han estat presentades.

Al Projecte de llei s'hi han presentat un total de 64 esmenes, de les quals 52 han estat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, 6 han estat presentades pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI i 6 han estat presentades pels consellers generals no adscrits, els M. I. Srs. Ricard de Haro Jiménez i David Pérez Peiró.

De les esmenes presentades: 7 s'han aprovat per majoria; 45 esmenes no han estat aprovades; i de les 12 esmenes que han estat retirades, 4 ho han estat per ser transaccionades i aprovades per unanimitat i 6 esmenes ho han estat per ser transaccionades i aprovades per majoria.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Doncs, acabada la intervenció del ponent, hi hauria una proposta que es faria a continuació, si tots hi estan d'acord, que seria la d'agrupar les diferents esmenes reservades i el vot particular.

Doncs, el debat i la votació podria quedar agrupat en cinc blocs, que estarien formats per les esmenes següents.

El primer grup: vot particular a l'esmena 16.

El segon grup: reserves d'esmena 18, 27 i 41.

El tercer grup: reserves d'esmena 19, 20, 21, 22, 28, 29, 30, 42, 43, 44 i 45.

El quart grup: reserves d'esmena 31 i 32.

I cinquè grup: reserva d'esmena 46.

Doncs, si no hi ha cap objecció, procediríem, doncs, al primer debat corresponent al vot particular.

Intervindria per defensar el vot particular el Sr. Vicenç Alay. Teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

El vot particular formulat pel nostre grup és el següent:

"El sotassignant formula vot particular a l'esmena número 16 de la ponència, presentada pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, a fi que quedi sense

efecte la modificació que incorpora al text original del "Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2009".

L'esmena 16 de la ponència (Esmena 3 del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI), d'addició d'una disposició addicional cinquena al Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2009.

El passat dia 12, en la darrera sessió de la Comissió, aquesta va aprovar per majoria l'esmena número 3 del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI (16 de la ponència, com he dit abans) referent a l'addició d'una disposició final a la Llei del pressupost que modifica la Llei 5/2008, sobre les noves formes de contractació i finançament d'obres públiques, Llei d'acompanyament del pressupost de l'any passat, aprovada el dia 15 de maig darrer.

El resultat de la votació, després del debat que vam mantenir a la Comissió, va ser de 5 vots favorables a l'esmena (el vot del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI i els vots del Partit Liberal), 2 vots en contra (els vots del nostre grup) i una abstenció (el vot del representant de Renovació Democràtica).

La nostra posició, llavors i ara, avui, en la defensa d'aquest vot particular, és clara i contundent en contra del text votat: ni és acceptable la modificació proposada (i acceptada) ni ho és el procediment, que -i no és la primera vegada- aprofita la llei de pressupost per introduir canvis en lleis que poc o no gaire hi tenen a veure.

Pel que fa al contingut de l'esmena: el grup CDA + Segle XXI modifica l'article 4 de la Llei de noves formes de contractació, referent als contractes de concessió d'obra pública, amb uns canvis que desvirtuen completament el concepte de concessió.

Vegem, per comparar, els dos redactats, el proposat i acceptat pel grup CDA + Segle XXI i el redactat de la Llei.

El redactat de CDA + Segle XXI diu i llegeixo textualment el text:

"Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 4 "Contracte de concessió d'obra pública" de la Llei 5/2008, del 15 de maig, d'acompanyament del Projecte de llei del pressupost 2008 sobre les noves formes de contractació i finançament d'obres públiques, amb el redactat següent:".

I aquí és on vénen les modificacions que cito:

"1. Els contractes de concessió d'obres públiques són els que tenen per objecte la redacció del projecte, si escau, l'execució de les obres i/o l'explotació de les infraestructures que s'esmenten a l'article 13, 34 i 52 de la Llei de contractació pública del 9 de novembre del 2000, siguin o no susceptibles d'aprofitament o explotació econòmica i la contraprestació al

concessionari consisteixi en el dret a explotar l'obra o en l'esmentat dret acompanyat del de percebre un preu."

Hi ha una modificació en el punt 2, però no hi entraré en aquest moment per no fer més complicada la intervenció.

La Llei, en contrapartida diu: "1. Els contractes de concessió d'obres públiques són els que tenen per objecte la redacció del projecte, si escau, l'execució de les obres i l'explotació, o només l'explotació, de les infraestructures que s'esmenten a l'article 13, 34 i 52...", això no varia gens i afegeix, "... sempre que siguin susceptibles d'aprofitament o d'explotació econòmica i la contraprestació al concessionari consisteixi en el dret a explotar l'obra o en l'esmentat dret acompanyat del de percebre un preu."

Bé, queda clar, tot i l'enrevessat dels dos textos i, particularment, l'enrevessat del "i/o" que aporta l'esmena de CDA + Segle XXI, que el que el grup CDA pretén, i que ha aconseguit amb la concessió i el vot del grup liberal-, és que puguin ser considerades concessions, contractes d'obres que no comportin aprofitament o explotació econòmica, quan aquesta és una condició imprescindible -repeteix- imprescindible, per poder parlar de concessió. Així ho diu, ben clarament per cert, l'article 4 original. I així ho diuen, igualment la Directiva europea del 2004 i la resta de legislacions de l'àmbit europeu immediat.

Si no hi ha explotació no es pot parlar de cap manera de concessió. Serà un contracte igualment possible i igualment vàlid, però de cap manera no és una concessió. La pròpia Llei andorrana preveu el "contracte d'obra amb abonament total del preu", una altra de les figures de la Llei que citàvem. I en aquest cas, aquesta figura sí que podria correspondre a un contracte sense explotació. Mai, però, un contracte de concessió.

No entraré en el detall del sentit o en la intenció del grup CDA + Segle XXI de presentar aquesta esmena, ni la del Grup Liberal de votar-la -queda clar que és per emparar les seves altres esmenes-, però sí que hem de dir que la seva proposta perverteix, i recalco el verb pervertir, absolutament el concepte de concessió.

I aquí entrem en l'altra consideració que apuntava abans: el fet d'aprofitar la Llei de pressupost per modificar altres lleis. Si bé en alguns casos pot tenir sentit -i el té, evidentment quan es tracta de canviar, corregir alguna taxa fixada per llei-, no és aquest el cas en modificacions com la que ara discutim. No pot ser que des del pressupost, en una llei que, a demés, -i torno a subratllar-, té una vigència anual,

es modifiquin lleis com la de noves formes de finançament -el cas d'avui per iniciativa de CDA + Segle XXI- o la Llei de contractació pública, en pressupostos anteriors -i en aquest cas per iniciativa de l'executiu.

Ni és acceptable ni té sentit: què vol dir això, que l'any 2008 les concessions eren una cosa, que l'any 2009 en seran una altra, i l'any 2010, i el 2011? Seguirem modificant el concepte a base de pressupostos?

Això no pot ser. No és correcte. Ho saben. No és correcte ni té cap sentit.

Vet aquí dues raons suficients, la de fons i la de procediment, perquè Srs. consellers liberals, Srs. consellers de CDA + Segle XXI i Srs. consellers de Renovació Democràtica reconsiderin el seu vot i donin suport al vot particular que presentem.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Entraríem, doncs, al torn d'intervencions.

Per part del Govern, vol intervenir ara o després?

Doncs, pels consellers no adscrits alguna intervenció?

Pels grups parlamentaris?

Sr. Enric Tarrado, president de CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

A través del vot particular es demana que es deixi sense efecte la modificació que es va introduir, per mitjà de la nostra esmena número 3, al Projecte de llei del pressupost. Ja li avancem que no hi estem d'acord.

Quan nosaltres vam proposar l'addició d'una nova disposició addicional al Projecte de llei del pressupost ho vam fer amb la idea de flexibilitzar el plantejament de la Llei 5/2008, de noves formes de contractació i finançament d'obres públiques.

Des de CDA + Segle XXI som partidaris que existeixi la possibilitat de concessionar una obra sense que, necessàriament, sigui el mateix concessionari que l'hagi d'explotar. Dit d'una altra manera, la Llei 5/2008 obliga a concessionar a la vegada l'obra i l'explotació de la mateixa. Mentre que amb el nostre plantejament es poden concessionar amb independència l'una o l'altra. Nosaltres, ja ho hem dit, preferim aquest model més

flexible, i per això votarem en contra del vot particular plantejat pel Grup Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal votarà que no a les reserves d'esmena i al vot particular, i farà una sola intervenció al final.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Hi hauria algun altre torn d'intervenció?

El Govern entenc que no vol intervenir?

Hi hauria alguna altra intervenció?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Tarrado no puc deixar de contestar-li la seva afirmació. Vostè parla de flexibilitzar. Nosaltres podríem entendre que hi hagi modificacions per flexibilitzar tal o qual llei, però aquí el verb no és flexibilitzar, i li he repetit, és pervertir un concepte.

Si alguna cosa ens ha portat el llenguatge, és com si vostè se'n va a un bar i demana un suc de taronja, i li porten, -amb perdó-, un *carajillo* d'aromes de Montserrat, per exemple.

Quan nosaltres fixem per llei una concessió, en el que hem de donar garanties és en què la figura de la concessió respongui a uns determinats criteris.

Jo abans em referia a la directiva 2004 de la Unió Europea, no perquè ens obliga expressament, sinó perquè és la que ha marcat el marc, -per això li deia allò del llenguatge-, i la manera, la capacitat d'entendre's quan parlem de determinades figures.

Li vaig a llegir la directiva del 2004, és molt curta. Diu: "Definicions: -estic traduint directament- la concessió d'obres públiques és un contracte que presenta les mateixes característiques que el contracte públic d'obres, amb la salvetat que la contrapartida de les obres consisteix, o bé únicament en el dret a explotar l'obra, o bé en aquest dret

acompanyat d'un preu, però sempre amb el dret d'explotar l'obra.". O sigui, l'explotació de l'obra és condició imprescindible perquè es pugui parlar de concessió. Aquí no estem parlant de flexibilitzar. Es podria parlar de flexibilitzar en d'altres termes, però vostès canvien completament el concepte.

No podem estar-hi d'acord i torno a demanar que reconsiderin el vot i que votin favorablement el vot particular.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Si no hi ha cap més intervenció, doncs, procediríem a la votació del vot particular.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : Sí

M. I. Sr. David Pérez Peiró : M'abstinc

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdguer Pujantell : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

16 no; 10 sí i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat queda refusat el vot particular i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Continuariem, doncs, amb el segon bloc agrupat, en aquest cas corresponent a les reserves d'esmenes números 18, 27 i 41.

Intervé per defensar les esmenes el Sr. Esteve López. Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Aquestes tres esmenes reservades fan referència al finançament de les mesures previstes a la Llei 4/2006, del 7 d'abril, de mesures urgents i puntuals de reforma del sistema de seguretat social.

El que pretenem amb aquestes tres esmenes és, per una banda, modificar el concepte relatiu a les transferències del Govern a la CASS, tant en el pressupost d'ingressos de la CASS com en el pressupost de despeses del Govern, ja que hi ha una manca de coherència entre els dos pressupostos que, en principi, haurien de coincidir; i, per altra banda, incrementar les partides pressupostàries previstes per ajudar econòmicament a les persones i famílies més necessitades en aquests moments amb greus dificultats econòmiques i socials. Vegem-ho amb més detall.

El pressupost d'ingressos de la CASS contempla, dins de l'article 42, a "transferències del Govern d'Andorra", dos subconceptes amb dotació pressupostària: el subconcepte 42111, que són "transferències per prestacions de malaltia a les persones amb discapacitat", amb un import de 107.001 euros, i el subconcepte 42390, que són "transferències per prestacions de vellesa pels complements de vellesa de la Llei 4/2006", amb un import d'1.042.000 euros.

Semblaria lògic, o almenys a nosaltres ens ho sembla, que si el pressupost d'ingressos de la CASS preveu que el Govern ha de transferir aquestes quantitats,

que el pressupost de despeses del Govern, en el capítol de transferències, preveïés els mateixos imports. Sorprenentment, això no és així. El pressupost de despeses del Govern, dins del subconcepte 41112, que és el que fa referència a les “transferències a la Caixa Andorrana de Seguretat Social”, únicament preveu la transferència a la CASS amb una quantitat de 107.001 euros, que correspon a la transferència per prestacions de malaltia a les persones amb discapacitat, però no es contempla cap transferència per finançar els complements de vellesa de la Llei 4/2006.

D'altra banda, si analitzem les fitxes descriptives dels diferents programes i projectes pressupostaris podem comprovar que, dins el programa 3132, “vellesa”, el projecte 117, “Mesures urgents”, preveu una partida d'1.214.050 euros per dotar el subconcepte 48290, que és el concepte que fa referència a les “transferències corrents a famílies”. Aquesta afectació pressupostària és incorrecta, ja que la pròpia fitxa descriptiva del projecte ens explica que aquesta és la quantitat que es destinarà per transferir periòdicament a la CASS les quantitats necessàries per finançar els complements no contributius de les pensions de vellesa que estableix la Llei 4/2006.

Per arreglar aquestes incongruències proposem el següent:

- en l'esmena 18, incrementar en 172.050 euros la transferència que ha d'efectuar el Govern a la CASS, per tal de fer-la coincidir amb la quantitat que el Govern ha calculat que seria necessària;
- en l'esmena 27, incrementar en la mateixa quantitat el subconcepte corresponent del pressupost de despeses de la CASS, perquè coincideixin el d'ingressos amb el de despeses;
- i, finalment, en l'esmena 41, preveure en el pressupost de despeses del Govern, una transferència a la CASS, per import d'1.214.050 euros.

I proposem, per coherència amb altres esmenes presentades pel nostre grup parlamentari, que la transferència s'efectuï des del Ministeri de Finances en lloc de fer-se des del Ministeri de Salut, Benestar, Família i Habitatge. D'aquesta manera aconseguim alliberar més d'un milió dos-cents mil euros, ja pressupostats en concepte de “transferències a famílies” dins del Departament de Benestar, per poder millorar el finançament de projectes ja existents com l'Atenció primària a les parròquies o el Pla d'atenció a la dona, o per poder dotar projectes de nova creació com són els de les “pensions de solidaritat per a la gent gran” o la “subvenció econòmica a les escoles bressol”, que nosaltres proposàvem en les nostres esmenes i que no van ser acceptades en Comissió.

Per aquests motius us demanem que canvieu el sentit del vostre vot i que voteu favorablement a les esmenes reservades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Entraríem, doncs, a la intervenció per part dels consellers no adscrits?

Per part dels grups parlamentaris?

Sr. Enric Tarrado, president de CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

La nostra intervenció, la que farem ara en aquest moment, servirà per totes les esmenes reservades que fan referència a la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Els consellers de CDA + Segle XXI mantindrem el nostre posicionament ja expressat en la Comissió Legislativa i ens abstindrem en relació amb les esmenes que s'acaben d'esmentar.

Considerem que el Govern té l'obligació de complir, en relació amb la seguretat social, les previsions establertes en la Llei de mesures urgents en matèria de seguretat social i en la nova Llei de la CASS, aprovades en aquesta legislatura per tots els grups parlamentaris. A la vegada, entenem que per fer efectiu el compliment de les referides previsions no és necessari la introducció de les dotacions pressupostàries que el Grup Socialdemòcrata planteja.

Per tant, defugint de tota mena de debats vinculats a tecnicismes i populismes, ens abstindrem en la votació de les referides reserves d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal, hi hauria alguna intervenció?

El Govern entenem que no desitja intervenir?

Hi hauria alguna altra intervenció?

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc és per manifestar la meua decepció al davant de l'actitud que prenen els grups parlamentaris que donen suport al Govern.

Ara, fa uns dies, quan discutíem les lleis socials, vam veure per part del grup centrista, del grup CDA + Segle XXI, la mateixa tàctica, amb la finalitat de no discutir, de no argumentar, s'excusen amb el fet de dir i fer: "farem una sola intervenció, nosaltres ja responem abans que s'exposin els arguments". Entenem que el Consell General, el Parlament és un lloc en què es ve a parlar, a discutir, a argumentar, no amb posicions prefixades abans que puguem exposar els arguments que sustenten les esmenes reservades.

Això no és seriós. No és seriós, Sr. Serra. No és seriós Sr. Tarrado. Això és una presa de pèl al debat parlamentari. Vostès no volen debatre perquè no tenen arguments. Vostès es volen amagar amb la manca de debat, perquè no tenen arguments. No saben com explicar a la ciutadania el suport que han donat durant aquests quatre anys a aquests pressupostos que ha anat presentant el Govern liberal. I d'aquesta manera, pensen, diuen: "bé farem una única intervenció i així no cal que expliquem res més, votarem que no, ens abstenem, farem passar els pressupostos i tots contents".

Doncs, miri, penso que això manca una mica el *fair play* parlamentari. Quan es diu, es parla, es comenta, es demana als grups parlamentaris d'agrupar el debat d'aquesta manera com s'ha proposat, com s'ha acceptat a l'inici d'aquesta sessió, i que vostès han acceptat sense dir absolutament res, i actualment, ara en aquest moment, es canvia completament el debat.

Bé, no es dona cap argument, absolutament cap. No és un argument populista, com diu vostè. Estem parlant de tècnica pressupostària. Estem parlant que si un pressupost d'ingressos de la seguretat social preveu una transferència del Govern, doncs, no podem entendre com el pressupost de despeses del Govern no contempla la mateixa transferència... com una despesa del Govern a transferir a la seguretat social. Això no ho entenem. Ens sembla de sentit comú que hi hagi un equilibri, que existeixi una concordança entre aquests dos pressupostos. Vostès diuen que això és fer populisme!

Realment és sorprenent, Sr. Tarrado, la manca d'arguments!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció?

Si no hi ha cap més intervenció, doncs, procediré a la votació de les reserves d'esmena recordant els números 18, 27 i 41.

Sr. secretari general.

Havia demanat la paraula el Govern?

Sí, perdó, Sr. ministre de Finances, teniu la paraula

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

No només per rebatre o donar contestació a les afirmacions que ha fet el Sr. López. Dir-li que si bé és cert que podria semblar una incongruència que les partides concretes no... com diria jo, no encaixessin, -per dir-ho d'alguna manera-, entre el pressupost que ha presentat la CASS i el pressupost que ha presentat el Govern. Això té a veure amb el concepte del milió dos cents i escaig euros que vostè ha dit que està al Departament de Sanitat, que aquest concepte també va a la seguretat social, amb tot el tema de les mesures urgents que no s'han ampliat algunes d'aquestes prestacions. I per això, si bé, li he de dir que des d'un punt de vista purament tècnic, hauria de coincidir partida per partida, per un tema de l'elaboració del propi pressupost i pel tema de les mesures urgents, es va ficar la partida a 1.204.000. Això per una banda.

Per una altra banda dir-li que amb la contraprestació de la mesura que vostès han presentat per poder adequar això i treure'l del Ministeri de Sanitat, passar-ho al Ministeri de Finances, amb la corresponent ampliació; aquí anava contra el que era l'amortització de préstecs, que amb les esmenes que s'han presentat, aquestes amortitzacions de préstecs desapareixerien, perquè s'ha eliminat l'ingrés extraordinari, i per tant, aniria contra endeutament. Cosa que a la reserva d'esmena que vostès han presentat tampoc va contra endeutament en aquest sentit.

És clar, aleshores, dir també, garantir que el Govern farà front a totes aquestes despeses que tingui la CASS a través de les transferències pertinents, perquè això és un crèdit ampliable dintre de la pròpia Llei del Pressupost, i per tant, que no es deixaran desatenses aquestes persones.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altre torn d'intervencions?

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre per la seva intervenció. Ja que no puc debatre amb els companys consellers, com a mínim podrem debatre amb el Govern.

Quan analitzem el pressupost, la classificació econòmica de despeses del Govern, tenim dins del concepte 411, "Transferències a entitats parapúbliques", un subconcepte que és 41112, "Caixa Andorrana de Seguretat Social", amb una única partida de 107.001,34 euros, exactament.

Bé, és clar, entengui la nostra sorpresa. Nosaltres entenem que si la seguretat social en el seu pressupost ens diuen, i així està reflectit en l'argumentació pressupostària, que les transferències que ha de rebre del Govern... "transferències del Govern d'Andorra: 1.149.000 euros". Aquí hi ha alguna cosa que no ens quadra.

Nosaltres entenem que hi ha dos problemes, com he intentat explicar abans. El primer problema és un problema d'afectació al concepte. Vostès entenen que això és una transferència a famílies i ho conceptuen dins del concepte "Transferència a famílies", que nosaltres entenem de forma incorrecta. Però això és una qüestió que, si de cas, el Tribunal de Comptes ja ens ho dirà quan analitzi la liquidació de comptes.

I el segon problema és que la quantitat que vostès consideren necessària és la d'1.214.000 euros, i tot dins d'aquest projecte de mesures urgents. I si hem de creure el que diu la fitxa descriptiva, i en principi no tenim perquè no creure-hi, és amb la finalitat de transferir periòdicament a la Caixa Andorrana de Seguretat Social les quantitats necessàries per finançar el complement no contributiu de les pensions de vellesa que estableix l'article 35 de la Llei 4/2006.

Bé, per tant, aquí hi ha alguna cosa que no quadra. Aquí hi ha una manca de coherència entre un pressupost i l'altre. Nosaltres, únicament preteníem arreglar- ho, i ho preteníem fer, com he dit abans, fent la transferència des del Ministeri de Finances, perquè com vostè sap, és el Ministeri en aquest moment... que si hem d'anar a buscar diners, -perquè per fer les esmenes necessitem fer-les dins de la mateixa secció, i en aquest cas, per una secció dintre del Ministeri-, era el Ministeri en el qual enteníem nosaltres que es podia rebaixar la despesa per un altre concepte, que era l'amortització del deute públic.

És per aquest motiu que vam fer la reserva d'esmena en aquest sentit. Si s'aproves aquesta reserva d'esmena, és cert que en aquest moment hi hauria

un problema, perquè s'han aprovat altres esmenes. Lògicament, nosaltres quan vam presentar les nostres esmenes desconexíem les esmenes que presentarien els altres grups parlamentaris, i desconexíem, també, el resultat d'aquestes esmenes. I a nosaltres, el Reglament no ens permet modificar l'esmena que ja hem presentat. Per tant, l'hem hagut de reservar exactament igual que la vam presentar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Per part del Govern, Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo Sr. López, he intentat... no he dit que la seva manera d'interpretar el concepte fos incorrecta. Jo he dit que vostè tenia raó en el sentit que a simple vista els conceptes no coincidien. El que jo he volgut dir d'alguna manera, és que la suma de tots els conceptes dels ingressos de la Caixa Andorrana de Seguretat Social per part del Govern amb la suma de totes les transferències del Govern, aquesta sí que coincideix.

Independentment del fet que jo no he negat l'error que pot haver-hi en això, que per cadascun... com diria jo... dels subconceptes, hauria de coincidir. Jo no li nego això. Per tant, li dic que en això té tota la raó, hauria de coincidir. He intentat donar una explicació del perquè no coincideixen, que era el tema de les mesures urgents i la rapidesa amb la qual es va voler tancar el pressupost, i per això no coincideix en aquest cas.

I pel que fa al tema d'acceptar la reserva d'esmena, el que he volgut dir és que a demés això afectaria, també, amb el que és l'equilibri pressupostari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Doncs, passaríem, ara sí a la votació

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
M. I. Sr. Robert Call Masià : No
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
M. I. Sra. Eva García Pastor : No
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret : No
M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : Sí
M. I. Sr. David Pérez Peiró : Sí
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
M. I. Sra. Eva Riberaigua Dournès : No
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No
M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

14 no; 12 sí i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, quedarien desestimades les reserves d'esmena, mantenint el text tal com ha sortit de la Comissió.

Continuariem amb el tercer grup previst, segon grup de reserves d'esmena corresponents als números del 19 al 22, del 28 al 45.

Intervé per defensar l'esmena el Sr. Esteve López. Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Aquestes onze esmenes reservades fan referència al finançament de les mesures previstes a la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social.

Com tots vostès saben el proppassat dia 3 d'octubre aquest Consell General va aprovar per unanimitat la Llei de la seguretat social. Una Llei molt important per al país que, en la seva llarga tramitació s'ha caracteritzat per un fet certament poc freqüent en la pràctica parlamentària: l'oposició frontal del Govern, expressada de forma reiterada abans i després de la seva aprovació. Una oposició que va tenir el seu punt culminant el dia 8 d'abril de 2008 quan, en aquesta mateixa sala, la ministra Montserrat Gil lleria el criteri del Govern en relació amb la mateixa. I l'oposició del Govern Pintat es basava en criteris econòmics ja que, deien, que el Govern no podia dedicar tants diners per finançar les prestacions no contributives de la seguretat social. Malgrat aquesta oposició, el Consell General va donar una bona lliçó al Govern, ja que tots els grups parlamentaris, els de la majoria i el de l'oposició, vam acordar primer admetre la Proposició de llei a tràmit i, després, aprovar-la per unanimitat.

La nova Llei de la seguretat social entrarà en vigor el dia 1 de novembre d'enguany. A partir d'aquesta data les persones assegurades tindran dret a percebre les noves prestacions que estableix la Llei i el Govern haurà de començar a finançar totes les prestacions no contributives, tant les que ja existien amb anterioritat com les que es començaran a atorgar.

L'apartat 2 de l'article 86 de la Llei de la seguretat social estableix (i cito textualment):

"El pressupost de l'Administració general finança les despeses següents del sistema de seguretat social:

a) El complement no contributiu de la pensió de jubilació, regulat a l'article 203.

b) El complement no contributiu de les pensions de viduïtat regulat a l'article 184.

c) La part corresponent als imports destinats al pagament dels punts de jubilació atorgats sobre la base de l'article 41 del Reglament tècnic de la seguretat social vigent fins a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

d) Els complements no contributius de les pensions de vellesa atorgats sobre la base de l'article 2 de la Llei 4/2006, del 7 d'abril, de mesures urgents i puntuals de reforma del sistema de seguretat social vigent fins a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

e) Les prestacions familiars.

f) L'eventual dèficit que es pugui produir a la branca general." (fi de citació).

En conseqüència, d'acord amb aquest article, sabem que els propers mesos de novembre i desembre el Govern haurà de destinar uns diners del seu pressupost per finançar aquestes despeses. Uns diners fàcilment quantificables, ja que la CASS havia realitzat diferents simulacions sobre l'impacte econòmic que tindrien les noves regles de finançament i les noves prestacions que crea la Llei de la seguretat social.

Doncs bé, en aquest pressupost per a l'exercici 2009 el Govern liberal es nega a complir la Llei. Es nega a preveure les partides pressupostàries necessàries per fer front a les seves noves obligacions que van ser acordades i aprovades per la unanimitat d'aquesta Cambra parlamentària.

El Govern únicament ha previst -i, com veiem fa uns minuts, malament- el finançament per als complements no contributius de les pensions de vellesa que estableix la Llei 4/2006. El pressupost no contempla cap transferència a la CASS -ni tampoc a les famílies- per finançar els punts de jubilació atorgats fins a la data d'acord amb l'article 41 del Reglament tècnic de la CASS, ni tampoc per finançar les noves prestacions que estableix la Llei: els complements no contributius per a les prestacions de viduitat i de vellesa, i les prestacions familiars.

I què pretén el Govern? Què pretén en no preveure aquestes partides pressupostàries que corresponen a una despesa certa i que, en conseqüència, d'acord amb el que estableix la Llei de les finances públiques, s'haurien de pressupostar?

La veritat és que no ho sabem i que no ho entenem. Potser es tracta simplement de posar pals a les rodes o impedir el correcte desplegament d'una Llei que, com he dit al començament d'aquesta intervenció, no agrada al Govern. O, potser, es tracta simplement d'intentar amagar la trista realitat, d'emascarar el dèficit pressupostari que existirà i que el Govern es nega a admetre.

Tanmateix, sigui com sigui, el mínim rigor exigible als legisladors en l'elaboració i aprovació del pressupost, la coherència democràtica i la dignitat parlamentària fan que no puguem tancar els ulls davant d'aquestes evidències. Si volem que s'apliqui la nova Llei de la seguretat social, que les persones assegurades puguin beneficiar-se de les noves prestacions no contributives que s'estableixen, i que el Govern es faci càrrec del seu finançament -tal com vàrem aprovar de forma unànime tots els grups parlamentaris d'aquesta Cambra- i sabem que a partir del proper mes de novembre s'han de començar a fer aquests pagaments, els pressupostos de la CASS han d'incloure aquestes partides i el

pressupost de despeses del Govern ha d'incloure la transferència corresponent.

Per això us demanem avui que voteu favorablement aquestes esmenes reservades. Demanem als grups parlamentaris de la majoria que avui, a l'igual que van saber fer els dies 8 d'abril i 3 d'octubre de l'any passat, també mantinguem la unanimitat del Consell General a l'hora de votar les partides pressupostàries que han de permetre el finançament de les mesures previstes a la nova Llei de la seguretat social.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir ara o al final?

Al final?

Hi hauria alguna intervenció?

El Govern té la paraula.

Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Primer m'agradaria puntualitzar uns temes, sobre el fet de fer una assimilació del criteri econòmic del Govern, on es donaven determinats números amb un fet voluntarista que el Govern no volgués aquesta Llei... Home! és una assimilació que es pot fer però que no ha estat mai el cas, com va reconèixer el propi cap de Govern el dia que es va aprovar la Llei, en què va felicitar tots els grups parlamentaris.

Quant al que no s'hagi pressupostat aquesta Llei dins el que és el pressupost de l'Estat, és un tema de dates, tant d'aprovació, com les dates de realització del propi pressupost, que no ens oblidem que es comença a preparar el mes de maig del 2008, i que avui, el mes de gener estem discutint.

Jo el que sí que voldria dir, Sr. López, és tranquil·litzar, és a dir, el tema de la CASS amb aquestes partides pressupostàries totes són crèdit ampliables contra ingressos, -totes són crèdits ampliables contra ingressos-, no crèdits extraordinaris, crèdits ampliables contra ingressos. Els ingressos vénen del Govern, i per part del Govern, també hi ha crèdits ampliables, es poden fer crèdits ampliables amb aquestes partides.

I de fet, la voluntat del Govern és, un cop s'aprovi el pressupost, si aquesta Cambra ho estima oportú, fer totes aquelles reserves de crèdit amb altres partides per poder ampliar, ja directament, totes aquestes partides sense que vagi a càrrec de finançament o d'endeutament.

El pressupost, ens agradaria que fos una eina molt precisa. Però jo vull posar només un exemple, també, de les imprecisions que pot tenir un pressupost, i que són humanes i que són difícilment previsibles.

Nosaltres quan vam fer el comunicat per començar a elaborar el pressupost a tots els òrgans de l'administració, vam fer una simulació i vam dir que l'IPC seria o que si es posava un IPC seria del 3,8. L'IPC és de l'1,98 al final. Per tant, pel mateix que vostè diu, s'haurien de revisar totes les partides a la baixa en dos punts per la diferència del propi IPC entre el que s'havia pressupostat el mes de maig i la realitat que ha estat el mes de gener.

Per tant, el pressupost és una eina de treball. No és immòbil. És una eina de treball mòbil que s'ha d'anar adequant als fets. I en aquest cas, el Govern, com no pot ser d'altra manera, complirà amb tots els requisits que s'estableixen a la Llei de la seguretat social fent els crèdits ampliables oportuns, el dia següent que hagi sortit el pressupost publicat, si és el cas, que s'aprovi per aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, Sr. ministre, jo he dit que no sabíem, que no ho enteníem i que no sabíem el que pretenia el Govern. És cert que el criteri que van presentar vostès aquí el mes d'abril, era un criteri basat en criteris amb números, un criteri econòmic, un criteri economicista. Per tant, van dir que no els hi agradava. Era la seva opinió, i nosaltres la respectem. I els grups parlamentaris van pensar que malgrat a vostès no els hi agradés, nosaltres volíem votar aquesta Llei.

Bé, vostè em posa una excusa. Em diu és que miri "és clar, jo quan vaig començar a preparar el pressupost no sabia com aniria la Llei...". Sr. ministre, a veure, aquesta Llei, la presa en consideració... la vam estar discutint durant tres anys tots els grups parlamentaris. Vostè tenia informació de primera mà per part del grup parlamentari o dels grups parlamentaris que li donen suport. La vam prendre en consideració el dia 8 d'abril del 2008. En aquell moment vostè ja sabia que hi hauria aquesta Llei i que passaria. I la vam aprovar el dia 3 d'octubre. És clar, vostè va entrar el pressupost a tràmit, aquí a

Secretaria, el dia 17 d'octubre, quinze dies després. Jo crec que si hi hagués hagut bona voluntat, s'hauria pogut preveure aquestes despeses. Jo ho crec així.

Vostè també em diu que és difícil fer previsions, i em posa un exemple que és l'exemple d'IPC. És cert, té vostè raó. És difícil fer previsions. Com la previsió que fa vostè al pressupost, a la memòria, quan ens explica que el creixement a Andorra, del PIB, durant l'any 2008 serà de l'1,9%. Cosa que miri, jo personalment ho poso en dubte. Crec que no serà així, malauradament. Insisteixo, malauradament. Una previsió també equivocada.

A veure, vostè m'està dient, també, que faran les ampliacions necessàries. Miri, segurament no les faran vostès. Espero que les puguem fer nosaltres. Perquè un Govern socialdemòcrata, serà un Govern responsable, un Govern que no permetrà, de cap manera, que per aquestes dificultats pressupostàries, que ja es veuen venir, que no s'hagi volgut preveure una partida pressupostària... miri, perdoni, jo diria, negligència, o simplement direm oblit del Govern. I per la prepotència dels grups parlamentaris que li donen suport, que no volen acceptar unes esmenes, simplement perquè vénen d'aquesta banda d'aquí, perquè s'adonen que tenim tota la raó. Que s'han de pressupostar. Són partides de despesa certa. I vostè sap, millor que jo, que la Llei del pressupost, en els articles 12 i 13, doncs, obliguen a què totes aquelles despeses previstes durant un exercici s'hagin d'incloure. No cal que li expliqui, vostè ho sap molt millor que jo.

Bé, estem parlant d'un pressupost virtual, per tant. És a dir, aquesta despesa aquí no està contemplada. Vostè em diu, "home, lògicament la inclourem, ampliarem els crèdits, farem les transferències, buscarem un suplement de crèdit...". En fi, no sé quina tècnica. Evidentment, només faltaria! Però, a vegades, si hem criticat aquests pressupostos, i diem que són virtuals.

És una mica com una farsa. Per fer un símil, podríem dir que vostè, a nivell pressupostari, és el summe pontífex, dóna les instruccions necessàries als sacerdots del seu grup parlamentari que oficien aquesta farsa, amb l'ajuda inestimable dels escolanets d'amén, que durant tota aquesta legislatura han anat donant suport a aquests pressupostos.

Gràcies Sr. síndic.

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels consellers no adscrits?

Per part del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI,
Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Quan he fet la meua intervenció, Sr. síndic, pensava que potser era una mica... dir populisme, jo pensava que era una mica fortet. Però veig que m'he quedat curt, després de les intervencions que va fer el Sr. Esteve López.

I en fi, jo li volia recordar al Sr. Esteve López que ell té el mateix dret de parlar que jo de callar. O no?

Doncs, em reservo els drets que tinc.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Per part del Govern, Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Jo dir-li que no em considero cap summe pontífex, de res, ni Déu em guardi de passar ordres a ningú sobre què s'ha de fer, que aquí tothom, en aquesta sala, amb el meu grup parlamentari o amb els altres grups parlamentaris, tothom té els criteris suficients com per fer el que ells pensen que han de fer o votar.

Quant al creixement del PIB, escolti, ja sé que en castellà diuen que *mal de muchos, consuelo de tontos*. Jo dec ser tonto, perquè escolti, allò de les previsions del PIB, no ha estat només a Andorra que s'han anat revisant. Jo he fet declaracions públiques de les revisions a la baixa. És a dir, tots els països del voltant i l'FMI, cada vegada que se'n parla el revisa a la baixa. Per tant, escolti, miri, no l'he encertat i em consolo com dirien en castellà *me consuelo como todos los tontos*.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Tarrado, vostè pot callar tant com vulgui, naturalment. Crec que callant demostra la seva manca d'arguments. Però això és la meua opinió. Ja

l'he expressat. Per tant, vostè faci el que cregui convenient que hagi de fer. Només faltaria.

Sr. ministre, vostè diu "*mal de muchos, consuelo de tontos*". I que és tonto, ha dit. Jo no ho crec així, eh? No ho crec.

Però diu, clar, diu "amb l'increment del PIB em vaig equivocar, com ha passat, perquè hi ha hagut una crisi.". I aquesta mateixa reflexió la podia haver fet també amb l'IPC, que també, arreu d'Europa, a Espanya, a França, doncs, també els països s'han equivocat amb les previsions que tenien inicialment. I també el que no ens explica vostè és per què a Andorra, en aquest moment, tenim un IPC inferior al que vostè havia previst però molt superior al francès i a l'espanyol. Però bé, això segurament forma part d'un altre debat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Alguna altra intervenció?

Si no hi ha cap més intervenció, passariem a la votació de les reserves d'esmena números 19, 20, 21, 22, 28, 29, 30, 42, 43, 44 i 45.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringuet : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : Sí

M. I. Sr. David Pérez Peiró : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès : No
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No
M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

14 no; 12 sí i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, queden refusades les reserves i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Continuariem amb el tercer bloc de reserves d'esmena corresponents als números 31 i 32.

Intervé per defensar el bloc el Sr. Jordi Font, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, primer de tot, ja que defensarem les esmenes conjuntament, si em permet, Sr. síndic, les enumeraré una per una.

L'esmena 31 pretén, si obté el vot favorable d'aquesta Cambra, reduir la partida 750 del pressupost d'STA o Servei de Telecomunicacions d'Andorra, anomenada "transferències a Govern", de 8.500.000 euros; i en contrapartida, reduir de la mateixa quantitat la partida 530, anomenada "Distribucions de resultats del pressupost d'ingressos de Govern".

Per altra banda, l'esmena 32, també si obtingués el vot favorable d'aquesta Cambra, pretendria reduir la partida 750 del pressupost de FEDA, anomenada també "Transferències a Govern", de 4.100.000 euros; i en contrapartida, reduir de la mateixa quantitat la partida 530, anomenada "Distribució de resultats del pressupost d'ingressos de Govern".

Primer de tot, he de dir que és per a mi una satisfacció que el meu grup parlamentari hagi accedit a fer aquestes dues reserves d'esmena. Aquestes esmenes, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata les

ha fet cada any al pressupost i fa tres anys ja vaig tenir el plaer de poder-les defensar al Consell General. L'argumentari del 9 de març del 2006, és completament vigent avui, 23 de gener del 2009.

Són dos companyies estatals que han de donar el millor servei al millor preu. Aquesta ha d'ésser, al nostre entendre, la seva única raó de ser, i no pensem pas que generar beneficis per, després donar-los al Govern, sigui o formi part de la seva raó de ser. Aquest leimotiv no té res a veure, al nostre entendre, amb el d'una empresa privada. Per una empresa privada, la seva raó de ser no és altra que la de fer beneficis.

En aquest debat d'avui, el grup parlamentari del PLA, no podrà pas utilitzar aquell argument de fa tres anys, que deia "que no ens donaven suport..." -tot i que semblava que ens el volguessin donar- "... perquè no havíem sabut donar al si de la Comissió cap destí específic d'inversió a aquests diners.". Aquest any no hi hagut ni tan sols debat al si de la Comissió sobre aquest tema.

Voldria deixar clar que si les companyies disposessin dels diners respectius que els hi tocava en el cas poc probable que s'acceptin aquestes esmenes, nosaltres pensem que les respectives direccions de les companyies sabrien, de forma fidel a aquesta raó de ser de les mateixes, -és a dir, millor servei al millor preu-, repartir de forma intel·ligent aquest romanent, i baixar els preus, d'una banda, i per altra, millorar el servei.

Tampoc em valdria avui aquell argument de dir "però que no veieu la gran quantitat d'inversió que ja s'està fent?". Perquè no val aquest argument. Perquè l'argument de veritat és: si ens haguéssim gastat més diners, no tindríem un millor servei.

No voldria acabar aquesta intervenció sense dedicar unes apreciacions específiques, ja que la defensa és conjunta, a cada una de les companyies.

Pel que fa referència a FEDA, crec que s'ha donat poques explicacions sobre el projecte de cogeneració d'electricitat amb gas. Però crec que això no tendeix a suprimir dependència, sí a diversificar-la. I tampoc va cap a les energies renovables, i això també seria millorar el servei.

Pel que fa referència a STA, no ha sabut dotar-se de prestadors de servei del país, recorren de forma abusiva a contractacions foranes, -veure els BOPA's que són esgarriposos-, i això, probablement no sigui pas per al país el millor preu.

Penso, senyores i senyors consellers, que amb els arguments expressats hauré contribuït a clarificar la situació i la motivació d'aquestes esmenes, i espero que aquest debat sigui l'últim que es tingui en

aquesta Cambra el respecte, ja que no dubto que en la propera legislatura, les degudes companyies estatals, que són FEDA i STA, podran concentrar-se en exclusiva, en la seva raó de ser que, repeteixo una vegada més, és el millor servei al millor preu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

El Govern desitja intervenir ara o al final?

Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Com ha dit vostè, Sr. Font, cada any tenim la mateixa discussió. Vostè ja s'ha fet la pregunta i la resposta en aquest cas. Per tant, jo només entraré a contestar-li una cosa, que jo estic convençut, i el Govern en ple ho està, que tant FEDA com STA, segueix aquest leimotiv que vostè diu, que és el millor producte al millor preu. I de fet, quan es compara... hi ha una comparativa de preus entre Andorra i els països del nostre entorn, vostè veuria que estem oferint el millor producte al millor preu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Sr. Ricard de Haro, teniu la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Aquests consellers no han intervingut abans, perquè estàvem d'acord amb l'exposició que feia el Grup Socialdemòcrata, i per tant, el debat no era altre.

En aquesta reserva d'esmena, com el nostre vot és negatiu, ens permetem d'intervenir. No entraré en el fons de la qüestió, Sr. Font, de la intenció i del que diu sobre les companyies, que ho haurien de revertir en inversions pròpies. Dubtem, dubtem que sigui així si es queden aquests diners. Però hi ha un principal motiu per haver votat que no a aquestes reserves d'esmena.

Davant de la manca de previsió del Govern en aquest pressupost que ens ha presentat, i la manca, sobretot, de realisme en l'apartat d'ingressos, no creiem que aquest any, amb la situació que tenim,

puguem prescindir d'aquestes quantitats que agafarem d'aquestes empreses parapúbliques.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Alguna altra intervenció?

Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Aquestes dues esmenes presentades i reservades pel Grup Socialdemòcrata pretenen que les parapúbliques -Andorra Telecom i FEDA- reinverteixin els seus beneficis per tal d'aconseguir reduir les seves tarifes el màxim possible.

Val a dir que aquesta qüestió és ja un tema clàssic dels debats pressupostaris de la present legislatura. Això i com a principi general, hem de tornar a insistir en què podríem estar d'acord en aquest plantejament, ja que és cert que cal enfortir les inversions en tecnologia, sobretot en les entitats parapúbliques, com les que acabem d'esmentar, i que es poden considerar estratègiques de cara a millorar la competitivitat de l'economia del país. Però també és cert que el model que proposa el Grup Socialdemòcrata comporta un canvi de plantejament pressupostari que afectaria negativament l'equilibri del pressupost, en deduir del mateix uns 12 milions d'euros que no es traïen de cap altre lloc.

Pel que acabem d'exposar, i reiterant, com hem fet altres anys, que estem d'acord en part amb la filosofia de fons que hi ha darrera les esmenes que ara s'estan comentant, ens abstindrem en la votació de les mateixes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Hi hauria, doncs, un altre torn d'intervencions?

Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, agraeixo que almenys, la intenció s'hagi reconegut positiva per part de CDA + Segle XXI i dels excompanys d'RD. Però bé, jo penso que el Sr.

ministre, també ha fet l'aportació que ha fet, i no entenc que es contradigui ell mateix.

És a dir, si el veritable objectiu de les companyies és donar el millor servei al millor preu, com és que també els hi donem com a missió la de generar beneficis per poder pal·liar una mancança d'ingressos del Govern? Jo penso que això és amagar el cap sota l'ala. Jo no dic que no facin falta aquests diners al Govern. Això no ho he dit mai. Però vostès tenen les seves eines, tenen, a través d'aquestes dues mateixes companyies els famosos cànons, que això sí que són eines transparents, clares i que ningú pot comprendre que hi hagi ocultisme a sota. Perquè es veuen reflectits en els seus rebuts. En canvi, aquesta història de generar uns beneficis, i després aquests beneficis anar-se'n a revertir al Govern, que el fet que hi vagin no ho crítico. Si n'hi ha, em sembla bé. Però, vostè sap quan es gestiona una empresa, es poden ajustar els moviments d'aquesta empresa, orientats a fer beneficis o no orientats a fer beneficis.

Jo penso que la missió d'un servei públic com aquest és donar el millor servei al millor preu. No de generar uns beneficis. Si en genera, millor. Però és clar, aquí la història és que quan establim la tarifa, quan establim les prestacions de servei, i quan fem les previsions de cobrament, ja les fem en funció que volem generar beneficis. I aquesta és una perversitat que, al meu entendre, no va en el sentit que jo penso que haurien de tenir aquestes dues companyies.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font per la seva intervenció.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

És que estem d'acord. El leimotiv de FEDA és -jo li insisteixo- donar el millor servei al millor preu.

Vostè diu que FEDA i STA, com a empreses parapúbliques no haurien de generar beneficis... aleshores què haurien de generar? Pèrdues?

És clar, aleshores, miri... no, és clar, vull dir que si no han de generar beneficis... no, les hem d'equilibrar, per tant, hem de tenir tarifes fluctuants per poder equilibrar aquests comptes de resultats.

Home, la pròpia Llei de creació de FEDA, ja preveu la reversió dels excedents d'explotació al Govern. La pròpia Llei de creació de FEDA ja ho preveu això. Per tant, quan ja es va legislar i es va crear FEDA, ja

es preveia que anava a generar algun benefici, sinó ja s'hagués dit, escolti l'empresa no ha de generar cap benefici.

El tema és si els beneficis són exorbitants o són els justos i necessaris per poder fer totes les inversions que ha de fer FEDA. Perquè és clar, les inversions han de sortir dels beneficis, les inversions futures. I això és el que es fa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, que la pròpia Llei de FEDA comporti la possibilitat o que prevegi la disjuntiva que en el cas que es generin beneficis se'n vagin al Govern, només faltaria. Govern n'és propietària. No ho donarem a *las hermanitas de la caridad* aquell benefici. És evident.

Però una altra cosa és l'enfocament que se li dona a l'empresa. Si és una màquina de fer beneficis o és una màquina de donar servei al millor preu possible, tal com vostè diu que hauria de ser. Però escolti, si vostè baixa aquell preu, és una de les primícies. Vostè n'està donant dues com a primícies al leimotiv de l'empresa. És donar servei i al millor preu. Vostè, probablement, gràcies a les inversions, -que possiblement se'n podria fer més, però ja no ho discuteixo-, gràcies a les inversions està donant un servei, però vostè no està donant el millor preu. I no m'ho compari amb els dels altres. El leimotiv no li diu al millor preu comparat amb Espanya i França. No, no! Li diu el millor preu possible. I vostè no està donant el millor preu. Estem donant a un preu que ens permet generar beneficis.

Jo és això el que crítico. Si el Govern té necessitat de diners, té altres prerrogatives, té un sistema impositiu posat en funcionament. Si no li és suficient, que l'actualitzi o que pugi les tarifes, però que no ho faci a través d'això, al meu entendre. I aquest és el sentit del meu debat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Alguna altra intervenció?

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Perdoni que sigui insistent amb aquest tema i recurrent, Sr. Font.

Vostè ha dit "hauria de ser". Jo no he dit hauria de ser que li donava la raó i hauria de ser. No, jo he dit que és, no que hauria de ser. Jo he dit és. I es comparteix el leïtmotiv.

I segon, miri, li dono una dada perquè vostè vegi, també, la capacitat financera que té FEDA i STA per afrontar totes les inversions de futur, que això moltes empreses privades, la veritat, els hi agradaria tenir aquest ratio, que és que el 74% del total dels actius de FEDA estan finançats per fons propis, i el 87% dels actius totals d'STA estan finançats per fons propis.

Vostè que té una empresa sap que això és una dada prou significativa com per dir FEDA i STA, gràcies a tots aquests beneficis que han anat fent, han pogut fer totes aquestes inversions que eren necessàries per al desenvolupament del país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

No en dubto. Jo recordo la intervenció o el debat que vàrem tenir fa tres anys, per això l'he citat. I vostè ja em va portar a aquest terreny. Jo li vaig dir que no m'havia mirat els números. Ara sí que me'ls he mirat. I li dono totalment la raó en tot això. És que jo no vull pas que sigui una empresa poc capitalitzada, amb poca maniobrabilitat, amb poca capacitat d'inversió. Jo no li demano això.

És a dir, si durant aquests quatre anys que vostès han estat al Govern, aquests beneficis que s'han transferit al Govern no s'haguessin transferit, hagués minvat la capacitat d'aquesta empresa? Penso que no.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Alguna altra intervenció?

Si no hi ha cap més intervenció, doncs, passàrem a la votació de les reserves d'esmena 31 i 32.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : No

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringuieret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : Sí

M. I. Sr. David Pérez Peiró : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

16 no; 10 sí, i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, queden refusades les reserves d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Continuariem amb l'últim bloc de reserva d'esmena corresponent a la número 46.

Intervé per defensar l'esmena, el Sr. Carles Blasi. Teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

L'esmena núm. 46 proposa incrementar el concepte "Edificis i altres construccions" del Departament d'Urbanisme i Ordenament Territorial en un import de 400.000 euros, per tal de dotar un projecte nou, no previst en el pressupost presentat pel Govern, destinat a l'adequació d'un centre d'atenció primària a la Massana.

No m'estendré en justificar la necessitat d'aquesta inversió, perquè segur que hi estem tots d'acord: l'actual Centre d'Atenció Primària de la Massana té una superfície insuficient i una ubicació i accessibilitat deficients.

És per això que en el marc de les respectives competències, el Comú de la Massana ja té llogat un local per ubicar el nou centre i el Govern, el passat 2 de juliol de 2008, va adjudicar amb caràcter urgent la redacció del projecte d'adequació d'aquest local.

Però, incomprensiblement aquest projecte no figura en el pressupost per a l'exercici 2009 que avui se sotmet a examen d'aquesta Cambra. Vull creure que si no hi figura és per oblit, vist que, com he dit abans, el Govern és perfectament conscient d'aquesta necessitat. Per tant avui, senyores i senyors consellers, tenen l'oportunitat d'esmenar aquesta mancança.

Com que la Llei ens obliga, al fer una esmena d'increment d'un concepte, a reduir la mateixa quantitat en un altre concepte pressupostari, proposem de fer-ho a la partida corresponent als estudis i projecte per les obres de remodelació de la Plaça Major de Sant Julià. Un projecte i unes obres que de tota evidència corresponen al Comú i no pas al Govern, d'acord amb la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns.

Per tot l'exposat els demano que votin favorablement aquesta esmena reservada.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi per la seva exposició.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Blasi, el projecte no se'ns ha oblidat. El tenim. És al programa 4117 "Infraestructures sanitàries i socials", secció 310 "Urbanisme i ordenament del

territori", projecte 1996-0000000026, "Estructura sanitària i social", subconcepte 60260 "Construccions d'altres edificis", que està dotat en una partida global de 3.723.000; i dins d'aquesta partida global, està inclòs aquest centre de salut de la Massana. A més, per tranquil·litzar-lo en aquest aspecte, dir que amb tota la feina que ha fet la ministra Gil amb el cònsol sobre el tema del local, hi va haver una carta del ministre Jordana al Sr. cònsol de la Massana, datada de principis de novembre del 2008, confirmant, precisament, que aquest centre de salut estava dintre d'aquest concepte i d'aquest subconcepte.

Per tant, el centre de salut, en el cas que s'aprovin els pressupostos, hi serà i es farà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Per part dels consellers?

Per part dels grups parlamentaris?

Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Entenem que per poder adequar un centre de salut a la Massana, objectiu que compartim plenament, ja existeixen les previsions necessàries suficients en el pressupost. Per tant, no veiem necessari donar suport a aquesta esmena, i en conseqüència, ens abstindrem, també, en la votació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Alguna altra intervenció?

Sr. Carles Blasi en un segon torn d'intervencions.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, a mi m'agradaria saber més coses de les que sap el Sr. Tarrado, perquè em diu que vostè també veu que hi ha la dotació suficient per aquest projecte en el Projecte de pressupost. I com m'ha dit el Sr. ministre, he buscat el concepte que m'ha dit en el projecte, i en la fitxa explicativa d'aquest projecte hi diu justament aquests 3.723.000, que m'ha dit: "les accions que s'han de dur a terme per desenvolupar

aquest projecte són: acabament de les obres de millora de l'antic Hotel Cerqueda com a nou centre sociosanitari", pàgina número 44 del llibre 3 del pressupost que vostès ens van trametre. No hi diu res més. Jo no sé Sr. Tarrado on ha vist vostè que es parli del centre d'atenció primària de la Massana, ni sé on ho ha escrit el Sr. ministre de Finances o la ministra de Salut, que jo no he sabut trobar.

És per això que hem fet aquesta esmena. Per tant, que vostès tinguin intenció de tirar endavant, doncs, aquest centre de salut, doncs, em sembla molt bé, perquè probablement estem fent tard. Si és que el Comú de la Massana ja està pagant un lloguer per res, doncs, és una despesa que també ens afecta a tots.

I bé, només dir-li que, doncs, si vostès ho tenen previst i no ho diu enlloc, doncs, no sé de què serveix tot aquest paquet, aquesta caixa de documents que ens porten amb el pressupost, perquè nosaltres l'analitzem i no hi trobem el que vostès diuen que hi ha.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Alguna altra intervenció?

Si no hi ha cap més intervenció, procediríem, doncs, a la votació de la reserva d'esmena número 46.

Sr. secretari.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : Sí

M. I. Sr. David Pérez Peiró : M'abstinc

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sra. Eva Riberaigua Dournès : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

14 no; 10 sí, i 4 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat queda refusada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Abans de continuar el debat amb tots aquells textos que no han estat objecte d'esmenes, doncs, farem una breu pausa de deu minuts.

(Són les 17.30 h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 17.45 h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, reprendrem la sessió.

Continuarem amb els debats amb tots aquells articles i parts del Projecte de llei de pressupost que no han estat objecte de reserva d'esmena ni de vot particular.

Abans de començar amb el torn dels grups, demanaria als consellers no adscrits si volen intervenir?

Sr. Ricard de Haro teniu la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Aquests dos consellers votaran en contra d'aquest pressupost, d'aquesta Llei de pressupost. Hi votaran en contra, entre d'altres, perquè, com a tot arreu, el pressupost és l'eina que utilitzen els governs per executar la seva política. I com que aquest no és ni el nostre govern ni és la política que nosaltres faríem, almenys volem deixar constància que aquest no ve motivat per això.

També perquè estem cansats que aquest Govern executi -i aquí podem agafar el sentit... sí, sí, poden riure... podem agafar el sentit ampli o polivalent d'aquesta paraula- que executi la seva política, perquè de mica en mica està executant aquest país.

Votarem que no, també, perquè, com s'ha demostrat en algunes de les reserves d'esmena i en altres que no s'hi ha fet reserva, és un pressupost mancat de previsió. És un pressupost que no és realista, i volem que entenguin per realista que no contempla la realitat que tenim en aquest país avui en dia.

I per tant, és un pressupost que no li convé a aquest país. I com que no li convé a aquest país, nosaltres, el que hem procurat sempre és votar allò que li convé al país. Creiem que no li convé. El que estem convençuts és que el que no li convé és aquest Govern.

Només un punt tècnic, que com ja li he dit al Sr. ministre, no entrarem en detalls tècnics, que segurament en sabrà més que jo. Però disminuir només la partida d'ingressos previstos per impostos del 2008 al 2009 en 10 milions d'euros, creiem que és com honest, o suposem i creiem en la vostra honestat, creiem més que és una manca o una demostració de la incapacitat d'elaborar un pressupost que li convingui i que sigui bo per a aquest país.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro per la seva intervenció.

Per part de CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado, president del grup.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers de CDA + Segle XXI ja vam avançar en el debat de totalitat del pressupost per al 2009, que la previsió inicial formulada pel Govern en matèria d'obres públiques per ser finançades amb el sistema de noves formes de contractació i finançament, ens semblava exagerada vist el cost final de les mateixes. Així, vam demanar via esmenes parcials, la introducció de determinades dosis de prudència en aquest àmbit.

També vam remarcar que érem contraris a l'adjudicació per a terminis de temps molt llargs del manteniment de les infraestructures, ja que des de CDA + Segle XXI consideràvem que el referit manteniment havia d'estar periòdicament tret a concurs públic, amb la finalitat de poder obtenir el millor servei al millor preu.

En la línia del que s'acaba d'exposar, vam presentar determinades esmenes parcials al pressupost, amb la finalitat de poder fer efectiu, via negociació, el nostre plantejament polític. I vam esmentar que el nostre vot final per al pressupost del 2009 quedava condicionat al grau d'acolliment que el nostre plantejament trobés per part de la majoria liberal.

Doncs, bé, cal reconèixer que després d'una complexa i llarga negociació pressupostària amb el Grup Parlamentari Liberal, els nostres plantejaments de prudència i moderació han estat acceptats pràcticament en la seva totalitat, tant en relació amb les obres públiques que han de ser desenvolupades en base al nou sistema de contractació i finançament, com en el que fa referència a la durada dels contractes de manteniment.

Vist això i en coherència al que ja havíem exposat, el nostre vot és favorable a l'aprovació del pressupost per al 2009.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Vicenç Mateu teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Vicenç Alay.

El Sr. síndic general:

Perdó, Sr. Vicenç Alay.

(Se sent riure)

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Un pressupost -ni fer de síndic tampoc ho és- no és una simple, o no tan simple, si hem de fer cas dels comentaris del Sr. ministre, col·lecció de números. Ni tan sols, afinant una mica més, una seqüència ordenada d'acord amb el que disposa la llei, en aquest cas la Llei de finances públiques.

Un pressupost és, sobretot, una declaració programàtica.

També, filant més prim, el pressupost no deixa de ser un retrat de la manera de fer d'uns i altres, -i avui hem tingut ocasió de veure alguns episodis-, de la majoria, plantejant el joc, amb més o menys tones de maquillatge, dels socis de la majoria, fent i desfent, o intentant fer i desfer, segons escaigui, i de l'oposició -avui 23 de gener del Partit Socialdemòcrata-, intentant millorar alguns aspectes puntuals del text pressupostari, -a més no es pot esperar gaire, és clar-, i, al mateix temps, convertint el debat o intentant convertir-lo, almenys aquesta oposició, no en una desqualificació gratuïta, sinó en una contraproposta, en una alternativa.

Vet aquí el tema!

No es tracta, -tot i la seva importància-, de centrar-se únicament en si els números quadren o no quadren, o si certes partides pugen més o menys. Aquests són, evidentment, aspectes importants -molt importants- i que cal tenir en compte, i que ben sovint, -avui també-, acaben centrant bona part del darrer acte de la tramitació del pressupost.

Dic això, perquè cal no oblidar que el tràmit del debat pressupostari no es limita al treball en Comissió per a la discussió de les esmenes i en aquest acte final, el d'avui, d'examen i aprovació del Projecte de Llei del pressupost. Prèviament, i d'acord amb el que disposa el Reglament del Consell, en el seu article 111, el tràmit s'inicia amb una primera sessió, una sessió cabdal, el debat de totalitat.

Aquest any, aquest debat va tenir lloc el dia 18 de desembre passat, i el nostre ponent, el company Jaume Bartumeu, president del nostre grup parlamentari va exposar a bastament el nostre posicionament i va contestar un pressupost que -textualment i cito la seva intervenció- va qualificar "d'irreal i de no reconèixer ni la situació de fallida tècnica de les finances públiques ni la recessió que afecta l'activitat econòmica".

No toca avui recordar en els detalls el contingut d'aquell discurs, però sí deixar constància que aquelles tesis i aquells arguments segueixen plenament vigents, sinó reforçats, en data d'avui, després d'haver discutit i resolt les diferents esmenes presentades. I dic reforçats, perquè, en el cas de l'obra pública, l'aprovació de les esmenes del Grup CDA + Segle XXI han acabat de desinflar un pressupost que en més d'un titular de premsa ha acabat mereixent el qualificatiu de "pressupost de mínims".

Així, i com a aportació més significativa del tràmit parlamentari, les esmenes transaccionades entre aquests grups, CDA + Segle XXI, i la majoria, els consellers del PLA, han fer desaparèixer del pressupost els projectes "Desviació de la Massana",

"Infraestructures del transport". Tot i la no afectació directa a les xifres del 2009, l'esmena reflecteix una visió política i unes estratègies que no podem compartir.

I no és demagògia ni populisme, Sr. Tarrado, són fets recollits directament del pressupost, que plantegen afrontar la crisi amb una lògica certament singular, una lògica única. I que li he de dir, li recordem, no compartim. A la resta del món estan injectant diner públic per a obres públiques i nosaltres aquí estem precisament passant la dalla en aquest capítol.

Dit això, que el pressupost és quelcom més que números i que l'aspecte més important és la política que defineix, anem a centrar-nos en algunes qüestions puntuals que posen en evidència la manca de rigor del Govern liberal.

Tot i les obligacions que es desprenen de la Llei general de les finances públiques, particularment l'article 21, apartat 2, que diu textualment, i cito: "El pressupost general ha de ser aprovat de manera que els estats de despeses i els estats d'ingressos quedin equilibrats", cita textual. Doncs, malgrat això, el pressupost que avui examinem no compleix amb aquest precepte. Un incís, quan dic el pressupost m'estic referint al pressupost del Govern d'Andorra, no pas els pressupostos del Consell General i el pressupost del Tribunal Constitucional que avui també es debaten.

Reprenent el fil, per dir-ho planerament, Sr. ministre, els números no quadren, quan, -ho diu la Llei no pas jo-, haurien de quadrar.

Així, si contrastem el pressupost d'ingressos (a la pàgina 66 del *Butlletí del Consell*) amb el de despeses (pàgines 74, 75 i 76) ens trobem que la previsió d'ingressos importa la quantitat de 617.959.144,11 euros enfront dels 617.890.144,11 euros del capítol de despeses.

Un desquadre de 69.000 euros, exacte, això sí, però desquadre al cap i a la fi. 69.000 euros de més a ingressos que a despeses. Algú que fos una mica més cínic que jo podria dir que pitjor fora a l'inrevés, amb més despeses que no pas ingressos.

El cas és que d'una manera o altra, ens trobem amb un projecte que no respecta la Llei i que, una vegada més, retrata -com deia al principi- una manera de fer, la mala manera de fer del Govern liberal.

És una qüestió menor? Certament, no. I des d'aquí aprofitem per denunciar-ho, per deixar constància de fins a quin punt l'executiu i la majoria que li dona suport són poc respectuosos amb les seves obligacions. La Llei deixa ben clar el què i com s'ha de fer. Sigui per desídia, volgudament -que no crec-

o per ignorància, queda clar que el Govern incompleix clarament les previsions legals.

Aquest és un tema.

Si entrem en altres aspectes, de contingut en aquest cas, i lligats a algunes de les esmenes que el nostre grup ha presentat, veurem que aquesta manca de rigor -i és una constant- segueix marcant el pressupost i els actes del Govern.

Anem a referir-nos a quatre esmenes. Concretament a les esmenes 48, 49, 50 i 51 del Grup Socialdemòcrata, que afecten als pressupostos de benestar i família i que no van superar el tràmit en Comissió. En aquest cas no hem presentat reserves d'esmena ja que van lligades a les esmenes 18, 27 i 41, aquestes sí, reservades i defensades a l'inici de la sessió pel company Esteve López, que fins i tot ja s'ha referit al tema en la seva intervenció. Tal i com s'ha dit, es tracta d'alliberar, com ha dit l'Esteve López, es tracta d'alliberar 1.200.000 euros per destinar-los a ampliar el crèdit en projectes ja existents, atenció primària a parròquies -51, Pla d'atenció a la dona -50; o per dotar nous projectes, com és el cas de pensions de solidaritat per a la gent gran (esmena 48), o la subvenció a les escoles bressol (que correspon a l'esmena 49).

Aquestes esmenes, repeteixo, no van ser aprovades en Comissió.

Em vull referir a aquestes esmenes i no a altres, pel que tenen aquestes d'aclaridor a l'hora de valorar els esforços del Govern en matèria social. Una valoració que sols pot ser negativa, vista la gasiveria que demostren quan es tracta d'assignar recursos a projectes que afecten a la família, a la gent gran i a les dones.

Se'ns fa difícil d'entendre que aquest pressupost no reflecteixi econòmicament ni el nou Pla nacional d'atenció social ni el nou Reglament regulador de les prestacions econòmiques.

I què hem de dir si parlem de la Proposta de resolució presentada pel nostre grup el dia 20 de juny de l'any passat, i recordem-ho, aprovada per unanimitat per aquesta Cambra, per la qual s'encomanava al Govern que adoptés mesures en relació a la campanya del Consell d'Europa sobre la violència envers les dones. Els vaig a llegir l'acord per fer-los-hi memòria. L'acord deia, i el cito textualment i ho vam votar, recordo, tota la Cambra: "Encomanar al Govern que adopti les mesures escaients per tal que el pressupost de l'any 2009, contingui una línia pressupostària específica amb els crèdits suficients i necessaris per assegurar la realització dels plans d'acció previstos a l'informe d'activitat final de la campanya del Consell d'Europa per combatre la violència envers les dones, incloent-

hi la violència domèstica, adoptat a Estrasburg el més de juny del 2008."

Aquest acord el vam debatre i el vam votar en aquesta Cambra per unanimitat. Sembla prou clar el contingut del mateix.

Doncs, resulta que si repassem el pressupost veiem que, lluny d'augmentar la dotació per aquest concepte, el que ens trobem és que aquest disminueix, "Projecte 0149, Pla d'atenció a la dona. Transferències corrents.". L'any passat pressupost en 75.740 euros, i aquest any en 69.521. Una disminució en l'assignació de més de 6.000 euros.

El que sí puja, però, és la dotació dins d'aquest mateix projecte per estudis i treballs realitzats per altres empreses. Lamentablement cap novetat.

Tot plegat, Pla nacional d'atenció social, Reglament i resolució, una mostra més del doble discurs de la majoria, el de les promeses i les declaracions d'intencions, per una banda, i el de la realitat del pressupost per una altra.

Per acabar, encara que se'ns fa difícil d'entendre que el Govern, després d'anunciar el passat dia 10 de setembre durant la presentació de les quaranta-dos mesures urgents de reactivació econòmica, una pensió d'atenció social de jubilació, 50% del salari mínim, no hagi pressupostat cap partida per fer-les efectives.

En aquest punt, cal recordar el text alternatiu a les mesures, presentat en el seu moment pel nostre grup, el Grup Socialdemòcrata, text que no va ser aprovat, i l'esmena parcial que vam presentar acordant la pensió de solidaritat per a la gent gran, amb la qual garantíem els ingressos mínims fins arribar al llindar econòmic de precarietat. Aquesta esmena a les mesures de reactivació sí que va ser aprovada, i és aquesta la raó que justifica la nostra esmena 48 al pressupost.

Vistos els resultats del debat, la no aprovació de l'esmena, ens preguntem: com ho finançaran això? Mitjançant crèdits extraordinaris? Com massa sovint acostumen a fer!

Com poden veure, si es tracta de justificar el nostre vot negatiu al seu Projecte de pressupost, d'arguments no és pas que ens en faltin! Siguin els exposats en el seu moment pel company Jaume Bartumeu i en el debat de totalitat, siguin els d'aquesta intervenció o siguin els molts que han anat apareixent en el curs del debat de la reserva d'esmena que ha obert aquest punt.

Res més.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

Per part del Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Discutim avui el que, sense cap mena de dubte, serà el darrer pressupost d'aquesta legislatura.

No vull, per tant, deixar passar l'oportunitat d'expressar la meva satisfacció, a tenor de l'escoltat fins ara, que tots els pressupostos que s'han presentat a l'aprovació d'aquesta Cambra hagin rebut el suport majoritari del Consell General.

Vull també agrair la feina de tots els companys de la Comissió de Finances i Pressupost que tinc l'honor de presidir, així com la seva paciència en el tràmit de discussió d'esmenes; feina feixuga, llarga i a voltes avorrida.

Dit això, em toca remarcar, el que en opinió del Grup Parlamentari Liberal han estat les modificacions més importants que ha sofert el Projecte de pressupost del 2009 que vàrem discutir en el decurs del debat a la seva totalitat; un cop acabada la discussió d'esmenes parcials.

Però abans d'endinsar-me en la descripció de les modificacions que ha sofert el Projecte de pressupost vull fer unes constatacions que no per òbvies convé oblidar.

Ha estat impossible negociar i/o convèncer, en aquest cas al Grup Parlamentari Socialdemòcrata o als consellers no adscrits, que recolzessin els pressupostos. Malgrat vaig fer-ho formalment; no em van donar peu a fer cap tipus de proposta de transacció que permetés votar a favor el pressupost.

Per altra banda, sí que s'ha arribat a un pacte amb el grup CDA + Segle XXI, que en veu del seu president Sr. Enric Tarrado, ja va manifestar com a possible durant el decurs de la discussió de l'esmena a la totalitat del pressupost. El Sr. Enric Tarrado ja va dir que no donaria suport al pressupost del 2009 si aquest no es modificava en alguns aspectes. El Projecte que avui votarem ha tingut en compte les esmenes del grup CDA + Segle XXI, (si bé no totes, és clar). El Grup Parlamentari Liberal les accepta i les assumeix.

Pensem que era millor el pressupost tal com estava plantejat inicialment, però la tossuderia no ens pot fer perdre l'oportunitat d'assolir acords. Sobretot si els elements fonamentals es mantenen; es tracta d'un pressupost equilibrat, no expansiu, realista amb

la conjuntura econòmica i amb els nivells d'inversió adequats per assegurar el progrés d'Andorra.

La renúncia que hem fet als ingressos provinents d'inversions reals per un import de 89 milions d'euros aproximadament, si bé no malmet l'equilibri pressupostari, no permetrà alleugerar el pagament d'inversions molt importants en grans obres d'infraestructura i acompassar el seu pagament amb el creixement econòmic que aquestes infraestructures alhora impulsen. Continuem pensant que l'únic recurs a l'endeutament o al superàvit pressupostari serà insuficient per pagar grans projectes en el futur.

Acceptem la tesi de CDA + Segle XXI de no adjudicar mitjançant noves formes de contractació: la "Desviació de la Massana" i "infraestructures del transport" (heliport). I agraiem que es retirés l'esmena de supressió d'un crèdit de 4.300.000 euros que eliminava del pressupost els projectes de: "condicionament de ministeris" (per 500.000 euros), "infraestructura del transport" (300.000 euros), "desviació de Sant Julià" (500.000 euros), "desviació de la Massana" (400.000 euros), "noves dependències d'arxius" (1.000.000 d'euros), "Museu Nacional d'Andorra" (400.000 euros), "zona esportiva d'Ordino" (300.000 euros), "nou centre escolar d'Escaldes" (500.000 euros), i "Ordenació entorns plaça major" (500.000 euros). Esmena que d'haver prosperat deixava en la pràctica sense dotació pressupostària projectes molt importants que cal abordar en un futur molt pròxim. Si aquesta esmena no hagués estat retirada aquests grans projectes no es podrien plantejar fins més endavant i hauríem perdut força temps.

Acceptem la modificació proposada a la Llei sobre noves formes de finançament i no opinem en absolut el mateix que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata: nosaltres pensem que els contractes de concessió d'obra no queden desvirtuats com apocalípticament ha dit el Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Val a dir els tómbos que dona la vida, ells que són els grans crítics d'aquesta Llei, ara ens surten com a grans defensors: *vivir para ver*, com diuen els castellans.

Agraiem que CDA + Segle XXI recolzi l'execució del desviament de Sant Julià i accepti que es financi a llarg termini i agraiem, també, la seva esmena, ja que ha permès refer el quadre de fons de contractació i finançament d'obres públiques adaptant-lo a la realitat del moment (menys inflació, tipus d'interès més baixos, cost de manteniment menor). Aquest fons, com ja es va dir el dia que discutíem la Llei de noves formes de contractació ha de servir pel

seguiment i el control polític de finançament d'aquesta obra en el decurs dels propers anys.

Ja he dit abans no que ha estat possible transaccionar cap esmena amb el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, amb algunes es podria haver fet, però com ja vaig dir un cop: "mal si fas mal si no fas".

En altres casos, hem votat en contra de les esmenes del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senzillament, perquè no compartim la seva opinió. I en d'altres casos hi hem votat a favor, perquè, senzillament, ens semblen bé. Vull fer esment aquí a la prepotència. No crec que aquest sigui un comportament prepotent.

Efectivament és cert que el pressupost no recull despeses que imposa la nova Llei de la CASS -s'ha dit aquí- que es va votar en aquesta Cambra el 3 d'octubre i es va publicar el 27 d'octubre, entrant en vigor el mes de novembre del 2009 pel que fa als seus efectes econòmics fonamentals.

Però no és menys cert que el pressupost tampoc recull ni la inflació real, molt menor de la pressupostada, i que els nostres companys del Grup Parlamentari Socialdemòcrata anunciaven que assoliria xifres molt elevades (per cert no he sentit cap rectificació al respecte d'aquesta poca punteria, que per altra banda sí que he sentit al ministre quan parlava del creixement econòmic). Això potser té a veure amb la postura que a vegades es té, ja que s'ha fet servir llenguatge, diguéssim, escolàstic, doncs, una mena de faristol ètic en el que jo sempre tinc la raó i els demés no la tenen.

Ja he dit abans, és evident que l'aplicació de la Llei de la CASS, els nous horitzons d'inflació i el tipus d'interès i la Llei de mesures de reactivació econòmica, tindran efectes pressupostaris molt previsibles i molt més ara que fa sis mesos, quan les lleis a les que feia referència no estaven en vigor. En el primer cas, incrementant els crèdits pressupostaris, i en els altres casos rebaixant-los. En tots dos casos, els efectes sobre els crèdits pressupostaris que acabo d'esmentar seran sobre un pressupost ja fet, tal com ha explicat el ministre fa una estona.

Aquest és l'argument que van defensar en la discussió de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i que va fer que votéssim a favor d'una esmena que ells van presentar, la numero 3, i que feia ampliable el crèdit de "transferències corrents a la CASS".

Repeteixo l'argument: és cert que falten crèdits per les transferències corrents a la CASS, però també és cert que sobren crèdits per a l'aplicació de la Llei de mesures de reactivació econòmica i per a la inflació: El Grup Parlamentari Liberal va acceptar el crèdit de "transferències corrents a la CASS" i que aquest fos

ampliable. De l'execució del pressupost en resultaria una suma zero tal com ja vam explicar en Comissió.

Malauradament el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va retirar l'esmena. Ja he descobert per què. S'ha dit abans. El Grup Parlamentari Socialdemòcrata no vol que hi hagi un pressupost equilibrat, vol insistir, i també s'ha dit, aquesta mena de ficció que es diu *quebra* tècnica, que algun dia s'haurà d'explicar.

No hem acceptat les esmenes presentades un cop més a les transferències de capital a Govern, de l'STA i de FEDA, per 8,5 milions i 4,1 milions, pels mateixos motius que altres anys. No repetiré els arguments que ja he exposat a bastament d'altres vegades en aquesta sala, però que resumeixo: la política de dividends d'STA i de FEDA no malmet en absolut els equilibris entre els recursos permanents i els recursos aliens, entre les immobilitzacions i el circulants i el seu finançament, millora la rendibilitat dels recursos propis i no hipoteca la capacitat inversora de les companyies. Endemés són els òrgans d'administració d'aquestes companyies els que fan els plans i programes d'inversió.

Val la pena també recordar que la Llei de creació de FEDA estableix en l'article 10.3 i el cito: "La gestió econòmica de FEDA té per objectiu l'equilibri financer. Això no obstant, amb una part dels excedents d'explotació podrà constituir un fons de reserva, que haurà d'aplicar-se exclusivament al finançament de les millores i ampliacions de les instal·lacions; la resta d'aquests excedents d'explotació revertirà a l'Administració general.". Fi de citació.

És evident que analitzant els estats financers de les parapúbliques, que la gestió econòmica està equilibrada, que hi ha reserves i que hi ha excedent.

No hem acceptat l'esmena 43 del Partit Socialdemòcrata que pretenia incrementar el concepte edificis i altres construccions per fer un centre de salut a la Massana. Aquest compromís ja està contemplat en el pressupost, com ha dit el ministre i com es va dir en Comissió, aportant jo els documents, en aquell moment.

De les esmenes que hem acceptat fetes pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata no els en parlo perquè hi estem d'acord.

I per acabar i ja acabo, agrair l'esmena dels consellers no adscrits i del Grup Parlamentari Socialdemòcrata que ha permès consensuar per unanimitat un text de forma que es doni cobertura a les pensions de jubilació del personal docent de les escoles: Col·legi Sant Ermengol, Col·legi Janer i Sagrada Família per un import de 6.000 euros.

I la generositat de tots els grups parlamentaris que s'han després d'una petita part de la seves assignacions per dotar amb una partida de 15.000 euros al projecte "parlaments units contra la violència domèstica", malgrat valgui a dir, la inicial *tacañeria* del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Per tot el que he dit i, en especial, perquè es tracta d'un pressupost equilibrat, no expansiu, realista amb la conjuntura econòmica i amb els nivells d'inversió adequats per assegurar el progrés d'Andorra, i negant absolutament la referència que ha fet de la fallida tècnica el Sr. Alay, em sustentaré només en l'última documentació de la liquidació pressupostària del tercer trimestre, que ha estat rebuda fa poc, i que qualsevol persona que la miri, no podria entendre. Com se'n pot despendre fallida tècnica d'aquells números, i si és així, Sr. Alay, el reto a què m'ho demostris, el Grup Parlamentari Liberal hi votarà a favor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Primer voldria agrair a la Comissió de Finances i al Consell General la diligència amb la qual s'ha discutit aquest pressupost, i ens permet avui fer el seu examen i la seva aprovació. Això si és rellevant, és sobretot molt rellevant aquest any 2009, un any que és difícil, reconeixent les dificultats econòmiques que poden haver-hi aquest any a nivell mundial, i per tant, si més no, aquest any és molt important.

Després donar les gràcies, també, al Grup Parlamentari CDA + Segle XXI i al Grup Parlamentari Liberal, perquè sembla que serà un vot favorable a aquest pressupost, i per tant, la possibilitat de tirar endavant les mesures que el Govern ha plantejat dins del que és aquest pressupost de l'any 2009.

Dir que el pressupost, com han dit altres consellers, és una eina política, òbviament, i que l'execució del pressupost mai pot ser estàtica en el sentit que hi han d'haver canvis en aquesta execució del pressupost. I això és especialment important, aquesta mobilitat, diguem, amb l'execució d'aquest fet que no sigui estàtic, una eina estàtica, serà especialment important durant aquest any 2009, ja que aquest

pressupost s'haurà d'anar adaptant, per què no?, s'haurà d'anar adaptant a la realitat a la qual ens confrontem.

Realitat, que avui per avui, tots desconeixem. Realitat que ha anat tenint un desenvolupament importantíssim des del setembre del 2008. Una realitat que s'ha anat degradant des del setembre del 2008. I per tant, nosaltres pensem que com a eina política, com a eina d'intencions i com a eina d'aplicació de les partides pressupostàries de l'Estat, és una eina que s'adequa, -i ho hauria de dir al Sr. Ricard de Haro-, s'adequa a la realitat existent, avui dia. Que ha tingut uns increments, com vam dir quan es va discutir l'esmena a la totalitat, uns forts increments pel que fa al Departament de Benestar, al Departament de Sanitat, amb uns increments pel que fa al Ministeri d'Educació i al Ministeri d'Interior. Ha mantingut una forta, diguem, inversió amb tot el que són campanyes turístiques a l'exterior. I la resta de ministeris han disminuït.

Per tant, nosaltres pensem que és un pressupost que s'adequa perfectament a la realitat que ens podem trobar al 2009, que s'haurà d'anar revisant, òbviament. I agrair, un altre cop, el suport positiu del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI i del Grup Parlamentari Liberal.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria algun altre torn intervenció?

Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Seré molt breu.

Sr. Vicenç Alay, aquests dos consellers intenten també fer oposició o més que oposició, controlar el Govern.

Sr. Serra, les veritats a mitges no són veritats. Diu que no ha tingut ocasió de poder negociar el nostre vot favorable en aquest pressupost. Jo recordo que li vaig fer en nom d'aquests dos consellers una oferta molt concreta i molt precisa. I li vaig dir que no calia discutir cap esmena de les que havíem presentat, que li aprovàvem el pressupost original que havia presentat el Govern, amb un petit condicionant: que avui, després d'aprovar aquest pressupost, el Sr. cap de Govern, que és el que té el privilegi de fer-ho, dissolgués el Parlament.

És clar, ni vostè... ho entén? Per això, que en quedi constància. L'oferta hi va ser. No va voler vostè ni començar a negociar. És cert o no?

Li recordo, també, que fa menció... i és que no hi vull entrar, perquè jo pretenc, com diu el company el Sr. Esteve López, això és una Cambra de debat, hem de debatre, hem d'intentar dir amb el diàleg, i arribar a dir alguna cosa positiva. Però, sobretot, el que hem de fer és que ens entengui el poble. Perquè, sinó de vegades aquí comencem amb un llenguatge d'una dimensió que la gent que ens escolta, que també hem de pensar en aquestes persones, no saben de què parlem.

Llavors, nosaltres tenim costum... jo vinc d'on vinc, i llavors sempre m'havien dit: "nen quan guanyis cinc pessetes com a molt gasta-te'n quatre i una te la guardes per si vénen maldades". Jo no exigiré tant d'un pressupost del Govern. Però aquí em penso que allò que la padrina té quatre mamelles i a vegades voldríem que en tingués sis, aquest pressupost a mi em dona aquesta impressió, no?

Recordar-li, també, el que diu dels consells d'administració de FEDA i d'STA. Miri, el consell d'administració de FEDA i d'STA, els presidents no caldrà que li repeteixi qui són. Els presidents d'aquests consells d'administració, i per tant, el que mana a FEDA i STA, o el que hauria de manar, és el Govern.

I ha fet menció d'uns documents que va portar a la Comissió, en els quals es deia que sortia aquesta partida del centre de salut de la Massana. Doncs, miri, que jo sàpiga no he fallat, -potser he fallat en alguna Comissió-, però no els he vist. No els he vist.

És tot. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Alguna altra intervenció?

Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, solament és per fer una petita puntualització en la intervenció del Sr. Alay, quan diu que hem fet desaparèixer el projecte de la desviació de la Massana i el projecte del futur heliport. No puc estar d'acord en el que ha expressat, perquè en el pressupost final i que arribarà a aprovació avui, ja queden dos partides per aquests dos projectes. En una hi ha uns 400.000 euros per iniciar el projecte, i en una altra hi ha uns 300.000 euros per continuar el projecte endavant.

Llavors, jo sols volia puntualitzar això, que jo no he dit mai que el nostre grup volia renunciar a cap gran infraestructura. El que passa és que sí que hem dit que s'havia de posposar algunes infraestructures, i sobretot que totes no s'havien de finançar sobretot de cop, i una darrera l'altra, com ara amb les concessions a llarg termini.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en principi no pensava contestar al Sr. Serra, perquè era jugar al seu joc avantatgista, però bé, ho vaig a fer, i a demés ho vaig a fer per respecte a la resta de consellers que han intervingut.

Hi ha varies coses, Sr. Serra, que no puc acceptar.

Primer, a veure, ja ho ha dit abans el company Esteve López, que aquesta forma de plantejar els debats és una forma, torno a repetir, bé, ho dic jo, avantatgista i impròpia, al meu entendre, i no voldria ser insultant d'aquesta Cambra. Ha dit varies coses que no puc estar-hi d'acord. Però jo ara no vull reprendre el debat.

Per exemple, en el primer punt, quan jo mateix defensava el tema del vot particular. Vostè ha dit a demés que "apocalípticament". Bé, això és una qüestió de criteris, no?

No som nosaltres sols que pensem que el que he defensat era perfectament ajustat, sinó que, fins i tot, gent -que no delataré- gent del seu banc pensa exactament igual, i vostè ho sap.

I a banda de tot, doncs, dir, quan vostè s'ha referit a què nosaltres havíem sigut contraris. Bé, llegeixi-s'ho bé, matisem. I fins i tot en el cas que nosaltres siguem contraris a una llei, el que no farem mai, un cop estigui acceptada i aprovada per aquesta Cambra, serà pervertir-la o subvertir-la de la manera que estan fent vostès.

O sigui que per aquest cantó no li puc acceptar.

Una altra cosa que encara li puc acceptar menys, és la referència que ha fet sobre el que vostè ha dit "tacañeria" del Grup Parlamentari Socialdemòcrata". Escolti, bé, vostè és lliure d'opinar el que pensi sobre la nostra *tacañeria*, gasiveria, garreperia o busqui vostè el sinònim que més li agradi. Però si ens hem de referir a la nostra actuació respecte a dotar d'un crèdit el tema de la violència domèstica, les

prestacions que pugui tirar endavant aquesta Cambra, defensant i propiciant un treball sobre violència domèstica, comprendrà que no és que no hi pugui estar d'acord, és que em sembla realment insultant.

Pel que fa... volia demanar excuses si he dit en la meua intervenció, he plantejat les coses com a oposició, com si fóssim una oposició que tinguéssim l'exclusiva, doncs, no Sr. Tarrado... perdoni, Sr. de Haro, coincidim amb l'oposició, i de cap manera, i vostè ens coneix i em coneix a mi personalment, no hi havia cap mena d'interès a deixar-los fora... bé, preferiríem, segurament, tant vostè com nosaltres no estar a l'oposició, però bé, en aquest cas hi coincidim.

I pel que fa al Sr. Tarrado... bé, Sr. Tarrado, aquest últim repunt que ha fet vostè sobre la desviació de la Massana. Home, té interès, té interès. Perquè vostè sap perfectament, i a demés m'agrada perquè aquí el Sr. Serra en aquest cas m'ha ajudat. Ha deixat ben clar que el seu interès, la seva esmena sí que ho deixava de banda, que havia sigut el Grup Liberal a l'hora de transaccionar, que havia aconseguit salvar la cara; perquè no han salvat gairebé res més.

Perquè en definitiva, quan vostè parla que hi ha 400.000 euros per la desviació de la Massana, sap perfectament: primer, que vostès els van eliminar; segon, que la majoria els va obligar a què no els eliminessin per poder arribar a una transacció; i tercer, que és un plurianual. I si vostè es mira els plurianuals del pressupost, n'hi ha un fotimer, n'està farcit de plurianuals votats fa un any, dos anys, cinc anys o deu anys, i que sistemàticament, en cada pressupost nou es van eliminant.

O sigui que aquest que vostè ha deixat pendent per l'any que ve, demà, l'any que ve té la possibilitat d'acabar-lo de rematar si li interessa.

No serà la primera vegada!

I pel que fa a les despeses socials, que sap Sr. Serra que és un tema que ens afecta especialment, ens afecten tots, però aquest és un tema al qual ens hi hem sacrificat expressament, Sr. Serra, Sr. Mirapeix i Sr. cap de Govern. Si s'han augmentat despeses socials, possiblement i no possiblement, segur que és per una doble raó; perquè sortíem d'uns llistats molt baixos, uns llistats, a demés, fruit dels seus pressupostos anteriors, i perquè, malauradament, per les circumstàncies del cas i per la pròpia gestió del Govern, les necessitats socials s'han disparat.

Res més.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breu.

Sr. de Haro, potser sí que és mitja veritat, però és clar, vostè no em va donar peu a negociar. És clar, vostè em demanava una capitulació. És clar, vostè em demanava que si no acceptava això, és a dir era un *tráगतelo*, com diuen els castellans. O això o res.

Jo no tinc aquest concepte de negociació. Però bé, jo ho vaig entendre com una capitulació, i per tant, no ho vaig acceptar perquè em va semblar que era una capitulació. No li negaré que si en una situació de difícil impuls del pressupost, potser hagués estat disposat a parlar-ne i a considerar-ho profundament. Ho vaig arribar a pensar perquè m'estimava més un pressupost aprovat que unes dotzaves parts. Crec que era bo per a Andorra, i aquest gest no ha hagut de ser així, gràcies a Déu. Doncs, jo li hagués agraït perquè vostè ha tingut, en aquest cas, una certa visió de país, i el que diuen els castellans *arrimar el hombro*, cosa poc freqüent en aquesta Cambra, tot sigui dit de passada.

Quant als consells d'administració de FEDA i aquestes coses, doncs, bé, al consell d'administració no hi ha un president, hi ha més gent. Jo al que em refereixo aquí és que són els òrgans de direcció els que finalment estableixen la política, i jo els hi tinc molt respecte.

Res més, tampoc em vull allargar gaire més.

No sé si sóc un jugador d'avantatge o és impropï el meu comportament. Jo no ho crec en qualsevol cas, si s'entén per jugador d'avantatge un trampós. I en cap cas sóc un trampós. N'estic segur.

He fet servir la paraula apocalíptic, perquè, home, és una miqueta el to del debat. S'ha parlat de summe pontífex, de sacerdots, bé, l'evangeli de Sant Joan. A mi m'ha semblat que era la paraula més apropiada, però bé, no té més importància. En podria fer servir qualsevol altre, d'adjectiu.

Que sou una miqueta *tacaños*. Bé, jo pensava que allò que es diu en el futbol que *las cosas del campo quedan en el campo*, doncs, veig que no és així, que sembla que ja es pot parlar de la cuina de les comissions. Jo no ho faré. Els que estàvem allà sabem com va passar perfectament... No, no així és com ho ha fet vostè.

Molt bé, i res més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé, hi hauria algun altre torn d'intervenció?

Perdó, el Govern desitja intervenir?

Tenim, doncs, un altre torn d'intervenció.

Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Molt breu, brevíssim.

Jo li dic jugador d'avantatge, no li dic trampós. Ens coneixem i sap que jo no li diria això.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Cap més intervenció?

Doncs, procediríem a la votació, recordant que és la resta del text que no ha sigut motiu de debat per reserves d'esmena o vot particular.

Sr. secretari.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : No

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : No

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí

M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringuet : Sí

M. I. Sra. Mariona González Reolit : No

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : No

M. I. Sr. David Pérez Peiró : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : No

M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

16 sí i 12 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, declaro aprovat el Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2009, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional i el del Consell General pel mateix exercici.

Sense res més a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

(Són les 18.25 h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877